

Да ўвагі!
Хто хоча
набыць газету
ў офісе рэдакцыі —
чакаем!

Народная Воля

ІНІЦЫЯТЫВА

Макей-рэанімаатар?

Ажылі... Пасля доўгага бяздзеяння па прапанове ініцыятыўнай групы Грамадска-кансультатыва савета пры Адміністрацыі прэзідэнта адбылося абмеркаванне далейшых перспектываў яго працы. Старшынстваваў на мерапрыемстве кіраўнік Адміністрацыі Лукашэнка Уладзімір Макей.

Аб падрабязнасцях сустрэчы «Народнай Волі» распавяла сябра Грамадска-кансультатыва савета Жанна Грынюк.

Размова на сустрэчы ішла аб працы ініцыятыўнай групы Грамадска-кансультатыва савета. У яе склад уваходзяць правабаронца Алег Гулак, філосаф Вячаслаў Орціш, старшыня ГА «Таварыства беларускай мовы» Алег Трусаў, палітык, уладальнік інтэрнэт-партала TUT.BY Юры Цісер, грамадскі дзеяч Уладзімір Нісцок і іншыя. Цягам апошніх шасці месяцаў мы разгледзілі і аналізавалі вопыт і практыку лепшых суветных Грамадска-кансультатыва саветаў. Мы вывучалі іх рэгламенты, вопыт іх дзялення ў сваіх краінах і, зразумела, супастаўлялі з тым, як працуе наш савет. Пасля доўгіх дыскусій прыйшлі да высновы, што нашаму савету ў новых сацыяльна-эканамічных і палітычных умовах трэба змяніць фармат працы.

Раней Грамадска-кансультатыва савет быў надзелены толькі адной, «экспертнай», функцыяй. Ініцыятыўная група звярнулася да Уладзіміра Макея з прапановай аб тым, каб Грамадска-кансультатыва савет быў надзелены «дыялогавай» функцыяй. Мы павінны быць не толькі экспертамі, якія даюць парады па нейкіх сацыяльна-эканамічных пытаннях, але і ўдзельніцамі дзялення паміж уладай і грамадзянскай супольнасцю. Пакуль наша прапанова ўхвалена вусна. Абмяркоўваюцца яна будзе на жывым пасяджэнні Грамадска-кансультатыва савета, якое пройдзе ў пашыраным складзе.

Такім чынам, выходзіць, што кіраўнік Адміністрацыі прэзідэнта рэанімаваў ідэю дзялення, якая так і не была рэалізавана — напярэдадні прэзідэнцкіх выбараў. Што на гэты раз атрымаецца?

Віталей ГАРБУЗАУ.

БЛІЦ

Ці магчымы ў сённяшніх умовах дыялог паміж уладай і грамадзянскай супольнасцю? Ці пойдзе на яго ўлада? Ці павінна ісці на дыялог апазіцыя і на якіх умовах?

З гэтымі пытаннямі «Народная Воля» звярнулася да вядомых у Беларусі людзей.

Віктар ІВАШКЕВІЧ, экс-старшыня ПАРТыі «Беларускі рух»:

— Па-першае, невядома ад імя каго сябра гэтай ініцыятыўнай групы збіраюцца весці дыялог. Калі ад імя сваіх арганізацый — гэта адно. Калі яны бяруць на сябе місію прадстаўляць кагосьці іншага, то яны папросту не маюць на гэта права. Але маё меркаванне такое: дыялог магчымы толькі тады, калі ўлада выпускаць усіх палітвязняў і рэабілітуе іх ва ўсіх грамадзянскіх і сацыяльных правах, у тым ліку ў праве ўдзельнічаць у выбарах. Толькі ў гэтым выпадку дэмакратычныя сілы, у тым ліку людзі, якія былі кандыдатамі ў прэзідэнты, могуць весці дыялог з уладай на тэрыторыі і правядзення свабодных прэзідэнцкіх і парламенцкіх выбараў. Да гэтага ісці на дыялог і кансультацыі проста амаральна.

Алег ТРУСАЎ, старшыня ГА «Таварыства беларускай мовы», сябра Грамадска-кансультатыва савета:

— З любой уладай варта ісці на дыялог у любой сітуацыі. Лепш дыялог, чым рэвалюцыя і грамадзянская вайна. Ці пойдзе ўлада на дыялог? Гэта залежыць ад нас з вамі. Калі мы будзем рабіць канкрэтныя справы, якія карысныя ўсяму народу, у тым ліку і ўлада, то пойдзе. Калі будзем пляскаць-тупаць, то не пойдзе. Дыялогі былі нават падчас гра-

мадзянскіх войнаў у Іспаніі і Фінляндыі. Не варта далей ваяваць, якраз падчас дыялогу варта настойваць на вызваленні палітвязняў. Чым актыўней будзе дыялог, тым хутчэй гэтыя вянні будуць выпушчаны.

Станіслаў ШУШКЕВІЧ, экс-старшыня Вярхоўнага Савета Беларусі:

— Усе тыя, хто выйшаў з прапановай аб дыялогу, забыліся на тое, што да вызвалення ўсіх палітвязняў ніякага дыялогу з гэтай уладай быць не можа. Колькі заўгодна можна праводзіць гістарычны паралелі, але які можа быць дыялог у той час, калі ў вас пятыя на шы?..

Раман ЯКАЎЛЁЎСКІ, палітычны аглядальнік:

— Трэба высветліць, хто даў права гэтым людзям, якія хадзілі да Макея, казаць за ўсю грамадзянскую супольнасць? Адзначу, што з моманту мінулага пасяджэння Грамадска-кансультатыва савета адбыліся істотныя змены — Макей стаў неўзнятым у Еўропу, Відавочна, што сустрача гэтай ініцыятыўнай групы з Макеем адбылася хутчэй за ўсё ў сувязі з маючым адбыцца ў верасні ў Варшаве форумам няўрадавых арганізацый — адной з платформаў «Усходняга партнёрсства». Відавочна, некаторыя з тых, хто хадзіў да Макея, прэтэндуяць на ўдзел у мерапрыемстве. Ды і на сам саміт «Усходняга партнёрсства» ад афіцыйнага Мінска нехта павінен ехаць. І, канечне, зрабіць гэта лепш на фоне чарговых

ілюзій наконт чарговага «дыялогу». Ідэю якога, калі верыць некаторым удзельнікам сустрэчы, не пісьмова, а вусна ўхвалілі... Складваецца такое ўражанне, што нехта спрабуе ўвайсці другі раз у адну і тую ж рэчку, што пасля 19 снежня проста немагчыма.

Валерыі ФРАЛОЎ, экс-дэпутат Палаты прадстаўнікоў:

— Само па сабе жаданне аб дыялогу не дэманструе, але ён наўрад ці адбудзецца. Дыялог — гэта размова роўных. Дыялогу не будзе не таму, што Уладзімір Макей дрэнны ці нехта іншы ва ўладзе, а таму, што за тымі, хто яго прапановае, сёння няма рэальнай сілы. Той жа Макей рэальна ацэньвае сітуацыю і разумее хто ёсць хто. Ну, паразмаўляюць. Ну, нешта прапаноўваюць. А далей што? З моцным павінне размаўляць толькі роўны па моцы.

Юрась ГУБАРЭВІЧ, намеснік старшыні руху «За свабоду»:

— Пазіцыя руху «За свабоду» наступная: Беларусь павінна выходзіць з таго тупіка, у які яе загнала сённяшня ўлада. Першы крок, які неабходна зрабіць перад пачаткам нейкага дыялогу, — гэта вызваленне палітвязняў і іх поўная рэабілітацыя.

Апытанне праводзіў Віталей ГАРБУЗАУ.

ПУЛЬС

Прызнаць вінаватымі

Разгляд касацыйных скаргаў экс-кандыдата ў прэзідэнты, удзельніка падзей 19 снежня, скончаны. Мінскі гарадскі суд не задаволіў нводнай скаргі.

15 ліпеня суд разглядаў скаргу на прысуд Андрэю Саннікаву, 19 ліпеня — скаргу Мікалая Статкевіча і Дзмітрыя Уса, 22 ліпеня — скаргу Уладзіміра Някляева.

Падчас пасяджэння Уладзімір Някляеў заклікаў суддзю «скарыстацца апошняй магчымасцю выйсці з шэрагу асоб, якія будуць адказваць за тое, што сёння адбылася ў краіне, за моладзь, якую яны пасадзілі ў турму». Судзі гэтай магчымасцю не скарысталіся і пакінулі турэмныя прысуды ў сілу.

Уладзімір Някляеў і большасць іншых асуджаных маюць намер абскардзіць рашэнне Мінскага гарадскога суда ў Вярхоўным судзе і нават дайсці да суда па правах чалавека ААН.

Віктара Канцавенку з Рэчыцы прызналі палітычным уцекачом

Рэчыцкі грамадскі актывіст Віктар Канцавенка, які ўзначальваў на Го-мельшчыне перадвыбарны штаб экс-кандыдата ў прэзідэнты Мікалая Статкевіча, атрымаў у Польшчы афіцыйны статус палітычнага ўцекача.

Афіцыйны статус палітычнага ўцекача, па сутнасці, ураўноўвае беларуса ў правах з грамадзянамі Польшчы. Цяпер ён мае права доступу да сістэмы адукацыі, рынку працы, права на абарону ад беспрацоўя, свабоднае вядзенне гаспадарчай дзейнасці, падтрымку з фонду грамадскай і сямейнай дапамогі, сацыяльную пенсію, медыцынскае абслугоўванне.

Маючы таксама «жэнеўскі пашпарт», палітычны ўцекач можа свабодна перамяшчацца па краінах Еўропы. Адзінае, чаго не можа ўцекач, — гэта ўдзельнічаць нароўні з палкамі ў выбарах.

Віктар Канцавенка эміграваў з Беларусі ва Украіну, а пасля ў Польшчу на пяты дзень па заканчэнні прэзідэнцкіх выбараў, калі за кратамі апынуліся не толькі апазіцыйныя экс-кандыдаты ў прэзідэнты, але і іх давераныя асобы. Нагадаем, што спецслужбы сталі вінаваціць спадара Канцавенку ў спробе замовіць на адным са жлобінскіх заводаў выраб металічнай арматуры для вулічных беспарадкаў.

Кіроўца-імітатар

Паліцыя польскага горада Лодзь затрымала 36-гадовага грамадзяніна Беларусі, які падараваўца ў арганізацыі імітацыйнага нападу на грузавік, у якім ён перавозіў некалькі сотняў тэлевізараў на агульную суму 116 тысяч долараў.

Мужчыне пагражае да 10 гадоў зняволення. Паводле паведамлення Польскага радыё для Беларусі, некалькі дзён таму ў камандатуру паліцыі ў Астраві Мазавецкай прышоў беларускі грамадзянін і паведаміў пра тое, што невядомыя злачынцы напалі на ягоную фуру. Паводле яго слоў, злачынцы спайлі яго алкаголем, пакінулі ў лесе і захапілі фуразавік разам з грузам на 116 тысяч долараў. Паліцыя спраўдзіла знішчыла фуразавік у месцы нападу, якое называў беларус, але ўжо без грузу. Па выніках расследавання, беларускі кіроўца быў затрыманы. Яго абвінавачваюць у прысваенні чужой уласнасці і жывым паведамленні пра злачынцы.

Лёгкага палёту!

У панядзелак 25 ліпеня нацыянальная авіякампанія «Белавія» адкрыла авіярэіс Калінінград—Гомель—Калінінград.

З Калінінграда ў Гомель і назад пасажырска авіяперавозкі будуць ажыццяўляцца адзін раз у тыдзень па панядзелках (вылет з Калінінграда ў 9.25, прыбыццё ў Гомель у 10.45. Вылет з Гомеля ў 11.25, прыбыццё ў Калінінград у 12.40). На авіярэісе плануецца эксплуатаваць самалёты CRJ-100/200, якія даюць магчымасць перавозіць да 50 пасажыраў. Час палёту складае 1 гадзіну 20 хвілін. Мінімальны кошт авіябілета ў адзін бок — 60 еўра, аэрапортавыя зборы не спаганяюцца.

Звяртаем увагу, што для палёту на гэтым раісе няма неабходнасці ў атрыманні транзітнай шенгенскай візы, што значна спрашчае працэдуру афармлення празных дакументаў і скарачае расходы на падарожжа паміж Беларуссю і Калінінградскай вобласцю Расіі.



Уладзімір
НЯКЛЯЕУ

Вызваленне палітвязняў — пазбаўленне ад нацыянальнай ганьбы!

Дзень за днём, тыдзень за тыднем, месяц за месяцам я жыў з пакутлівым адчуваннем віны. Пасля падзей 19 снежня, пасля Польшчы, пасля ўсіх рас-следаванняў і суду, апынуўся ся нахэй аднойсін, але ўсе ж на волі, не магу пазбавіцца ад думкі, што нехта ў турме замест мяне. Мае сябры, мае палітвязні, кандыдаты ў прэзідэнты Рэспублікі Беларусь на выбарах 2010 года. Разам з імі ў турмах тыя, хто галасаваў за нас, хто выйшаў, каб адстаяць права выбару, на Польшчу.

Мяне пераконваюць: яны выйшлі не праз твае заклікі, а праз паклічы свайго сумлення, праз адчуванне грамадзянскага абавязку. Так, але гэта ніяк не супакойвае. Не можа супакоіць, пакуль ўсе палітвязні, ні ў чым не вінаватыя людзі не займеюць свабоду. І яны займеюць яе, бо яны і ёсць людзі свабоды. Нават за кратамі яны вольнейшыя за тых, хто іх за кратамі кіню.

Але чаму адчуванне віны мучаюся я — і не мучаюцца следчыя, пракуроры, судзі? Міністры, старшыні ўсялякіх камітэтаў, вялікіх і малых саветаў? Кіраўнікі прэзідэнцкай Адміністрацыі? Улада, якая накінула на мірных грамадзян, як на узброеных ворагаў? Ці нехта ў гэтай уладзе мучаецца, але моўчкі? Сам у сабе, у анычкі? Тады што толку?... Ці яна, гэтая дзіўная ўлада, хірургічна пазбаўленая пачуццяў віны, сораму і ўсіх астатніх пачуццяў, апрача вернападданых? Але нават у гэтым выпадку ў ёй, калі яна ўлада, павінна быць пачуццё адказнасці за будучыню краіны. А значыць, разуменне таго, што складалася ў якой лёс палітвязняў — гэта лёс народа.

Па звестках з турмаў і калоній, палітвязняў змушаюць пісаць просьбы аб памілаванні. Толькі ніхто з іх не хоча прасіць міласціі, усе патрабуюць справядлівасці. Улада ж сілай напірае, каб прапіраліся. Значыць, разуменне неабходнасці вырашэння праблемы ёсць. Але якое? Не праз безумоўнае і неадкладнае вызваленне, як таго патрабуе сувесная дэмакратычная супольнасць, а праз катанвані, здэкі, прызнанне чалавечай годнасці? Усе больш звестак пра ціск на Андрэя Саннікава, Міколу Статкевіча, Зміцера Уса, Мікіту Ляхавіда, Зміцера Дашкевіча, Эдуарда Лобана, Зміцера Новіка, іншых палітвязняў. А над Зміцерам Бандарэнкам, над якім чынілі патайныя здэкі ў вязніцы і якому неабходна тэрміновая меды-

цынская дапамога, цынічна ўчынілі яшчэ і публічны здэка, прывезшы яго ў шпіталь — і ту жа забраўшы зноў у турму. З небяспечнай для жыцця хваробай знаходзіцца ў вязніцы Зміцер Буланаў. Ні за што адняўшы волю, у вязняў яшчэ моццу адняць і здароўе, жыццё. Калі такое станецца, вінаватым у гэтым не будзе дараваная. Не дараўе ім ніхто і ніколі.

Я ча-чалавечы звяртаюся да начальнікаў, супрацоўнікаў турмаў і калоній: не падавайцеся ціску ўлад, не здэкуючыся з людзей, не ідзіце на злачынствы! Калі настане час суда, усе, хто вамі камандуе, хто стаіць над вамі, вымаюць рукі — і адкаваць дваццаць гадаў. А час гэты, час суда над тымі, хто забываў на сумленне і сорам, дайце мне веры, не за гарамі.

Без неадкладнага вызвалення палітвязняў немагчыма вырашэнне ніякіх неадкладных праблем — найперш эканамічных. Я хачу, каб усе разумелі: каўбасаробіцца з палітыкі. Любая ўсялякая. Крамяная і пханая паліцыя. Толькі ў адрозненне ад пханай паліцыі каўбасы, якая самая лепшая, пханая паліцыя палітыка — самая кепская. А яна крзаз у нас пхаецца і пхаецца. Адным і тым жа паліцыяю адну і тую ж кішку.

Дзвальваючы, інфляцыя, падзенне зарплат і пенсій, рост цэн — гэта ўсе кепская палітыка. Усе гэта існуе не асобна ад палітзняволеных, а ў звязку з імі, у адным ланцугу. Ходзіць у адных кайданках. Чым даўжэй будзе знаходзіцца палітзняволенны ў турмах, тым жлобейшым будзе крызіс у краіне. Перадавалена інерцыі палітычнага мыслення — ёсць галоўная ўмова пераадолення крызісу.

Вызваленне палітзняволеных — гэта таксама неадкладная ўмова дапамогі Беларусі з боку Еўрасаюза, ЗША. Ды і з боку Расіі, якая выказаўся наконт гэтага зусім недэвуксансоўна. Вызваленне палітзняволеных — гэта пазбаўленне ад міжнароднай ізацыі, ад нішчынага, якое ўжо дыкае ў патылліку, жабралства. У рэчце рашт — ад нацыянальнай ганьбы, калі раптам акажацца, што за кепскую палітыку, ці проста за бяздзеянне натэрэаднаі катастрофы давадзецца плаціць не толькі дэбром, што нажытае на беларускай зямлі, але і самай беларускай зямлі. Незалежнасцю. Свабоды, якую сёння павінны займаць палітвязні, каб заўтра яе не згубілі ўсе.

ЧУЛІ?

БНФ мяняе адрас...

Сёння ў 10.00 распачнецца высяленне Партыі БНФ з мінскага офіса на Машэрава, 8.

УТРАТА

Погиб Игорь Рыжковский

В минувшую субботу трагически оборвалась жизнь известного 44-летнего бизнесмена Игоря РЫЖКОВСКОГО.

Находясь на рыбалке в Дзержинском районе, он многометровой графитовой удочкой случайно задел провода высоковольтной линии, проходящей рядом с прудом, и от электрического удара погиб мгновенно.

Бизнес Игоря Рыжковского — снабжение белорусского рынка не только продуктами питания, но и многими сопутствующими товарами. Его глубокий аналитический ум заглядывал далеко вперед, но, к сожалению, многим планам уже не суждено сбыться. Беларусь потеряла прекрасного человека, талантливейшего организатора. Родители потеряли сына, жена — мужа, дети — отца.

Прощание с бизнесменом прошло в понедельник в Минске. Похоронен Игорь Эдуардович Рыжковский на Северном кладбище.



З вялікім жалем мы ўспрынялі вестку аб смерці Кардынала Казіміра Свёнтэка, у мінулым Архіепіскапа Мітрапаліта Мінскага і Магілёўскага, Апостальскага адміністратара Пінскай епархіі. Яго смерць — вялікая страата для Католікага Касцёла на Беларусі, якому Кардынал прысвяціў усё сваё жыццё. Не стала вялікага маральнага і духоўнага аўтарытэта, сапраўднага сына польскага народа. Сваім жыццём, поўным цяжкай выпрабаванняў, пастырскай актыўнасцю, выдатнымі арганізацыйнымі здольнасцямі ён заслужыў самай высокай павагі святароў і вернікаў. Вялікі ўклад Архіепіскапа ў адраджэнне Касцёла на Беларусі. Яго адданасць і ахварнае служэнне людзям атрымалі заслужанае прызнанне, што пацвярджаюць шматлікія ўзнагароды Кардынала: Камандорскі крыж з Зоркай ордэна Адраджэння Польшчы, ордэн «Ессе Ното», узнагарода «Fidei Testis» і Камандорскі ордэн Ганаровага Легіёна.

Вечная памяць!

Лешэк ШАРЭПКА,
пасол Рэспублікі Польшча ў Рэспубліцы Беларусь
і ўсе супрацоўнікі.

ХЛЕБ НАСУЩНЫЙ

Белорусское мясо вернулось в «ледниковый период»

Почему с прилавков минских магазинов исчезает свежее мясо? «Народная Воля» прогулялась по столичным торговым точкам в поисках мясного изобилия.

Рост цен на все товары без исключения отбивает желание даже заходить в магазин. А тут еще и свежее мясо начало исчезать со столичных прилавков, жалуются друг другу минчане.
«Хотите мяса? Берите заморозенное, пока есть», — предложила продавщица мясного прилавка. Обычного продуктового магазина в микрорайоне «Зеленый Луг».

И в самом деле, из свежего покупателю предлагали все: хребтовые котлеты, «жюльены с грибами» — голени и свиные копчености. Прилавки украшают еще десяток котлет. Глядя на такое «изобилие», начинаешь задумываться, а не взрывают ли наши свинок на фермах? Иначе почему из съедобного остается только такой скудный набор?

Мяса мало, зато курица в избытке. Белорусы давно привыкли заменять дорогие свинину и говядину мясом птицы. Все-таки до недавнего времени курица входила в список социально значимых товаров, рост цен на которые контролировался правительством. Хотя... На одной из последних понедельничных планерок министр сельского хозяйства Михаил Русый поручил разобратся с причинами дефицита в магазинах мяса птицы...

На дальнейшие поиски мяса мы отправились в гипермаркет. Прилавки и впрямь полны, есть и свежий фарш, и ветчина, и ребрышки. Правда, нет мяса элитного — мраморной говядины или свежих свиных медальонов. Покупателей толку немного. По признанию продавщицы, сейчас лучше всего расходятся готовые шашлыки и мясо, которое подходу для жарки на костере. Объясняют это просто — гипермаркет стоит на выезде из города, люди закупаются там по пути на природу.

На найденном не остановились. Все-таки Минск город большой, ассортимента одного «гипера» на всех не хватит. Чем ближе к центру города, тем сложнее ситуация. Больших магазинов немного, а в маленьких только холодильники с банками шашлыка и полуфабрикатами, словно вышедшими из ледникового периода.

В знаменитом «Океане» мяса почти нет. Несколько кусков замороженной свинины и говядины лежат рядом с рыбой, расфасованной буквально по кусочку. Так, чтобы крошечная порция стоила 9—15 тысяч.
«Это все. Может быть, мяса будет еще завтра», — дала туманный ориентир молодая продавщица.
Мяса нет, зато есть чудесный выбор грибов. От свежего

ОФИЦИАЛЬНО

С мясом норма, а сыра станет больше?

В мае белорусы уже жаловались на то, что с прилавков в мгновение ока исчезает мясная продукция. Кризисный ажиотаж породил слухи о том, что некоторые мясокомбинаты прекратили свою работу. Но директор заводов заявляли о работе в штатном режиме, и мясо на прилавках действительно вскоре появилось. Почему же сейчас в некоторых магазинах так мало свежего мяса?

ТЕМ ВРЕМЕНЕМ

Наша читательница отменяет, что в последнее время в столичных магазинах оскудел выбор молочной продукции. Одно время почти в дефиците был нежирный кефир, сейчас на прилавках иногда вместо кефира стоит только «кефирный продукт», не сильно разнообразен и выбор молока.
Министр сельского хозяйства Беларуси Михаил Русый во время встречи с А.Лукашенко сделал особый акцент на молокоперерабатывающей отрасли. Русый озвучил прогноз, согласно которому к 2015 году белорусы смогут потреблять сыров в два раза больше, чем сейчас. Сколько мяса мы будем есть в светлом будущем, министр не уточнил.

ЭТО ИНТЕРЕСНО

Люди отказываются от еды

По данным Всемирной продовольственной программы, только в апреле цены на продукты, в мире были на 36% выше, чем год назад.

Согласно исследованиям украинской газеты «Сегодня», экономить приходится не только жителям СНГ. Например, граждане ЕС в последнее время отказываются от походов в рестораны и покупки полуфабрикатов. Во Франции даже издали книгу «Как питаться за 1 евро в день».

В Испании, которая страдает от кризиса с 2008 года, люди отказались от сладкого в пользу фруктов, а в Латвии закрываются рестораны.

«Сегодня» замечает, что экономить на еде приходится даже украинским специалистам в Мозамбике, которые по местным меркам получают очень хорошую зарплату. Им пришлось отказаться от салатов, в которые входят разные продукты, и ввести дома принцип — пока не съели приготовленного, новых блюд не делать.

Уладзімір МАКЕЙ: «Урад можа ўвесці нарматывы на карыстанне вадай і цяплом»

Кіраўнік прэзідэнцкай Адміністрацыі Уладзімір Макей растлумачыў пазіцыю дзяржавы ў пытанні тарыфаў на жыллёва-камунальныя паслугі.

Адказваючы на пытанне работнікаў «Белмедпрапарата» аб магчымасць павышэння цен на паслугі ЖКТ, кіраўнік Адміністрацыі прэзідэнта не хаваў, што яно будзе. Але будзе паступовым.

Як паведаміў Уладзімір Макей, разглядаецца таксама наступны варыянт: населенства будзе аплатава па цэпапрашай цане толькі нарматыўнае спажыванне ЖКП, а звышнарматыўнае спажыванне — па павышаных тарыфах.

Ірына МАЛЬЦАВА.

Беларускаму ўраду і хочацца, і колецца?

«Штосьці я не бачу, каб яго нехта моцна хацеў купіць, гэты «Беларуськалі» — выказаў сваё меркаванне Надзвычайні і Паўнамоцны пасол Расіі ў Беларусі Аляксандр Сурыкаў.

Рэальных дзеянняў беларускага ўрада па прыватызаванні буйнага аб'екта дзяржаўнага сектара — ляснага ўдзела Сур'якаў.

«У мяне ад пазіцыі беларускага ўрада ўражанне нейкае дваіка. Нібта і хочацца, і нешта колецца», — цытуе дыпламата БелТАН.

Кабуць пра нядаўнюю заяву прэм'ер-міністра Беларусі Міхаіла Мясніковіча пра перамоў, што выдчуца з расійскімі кампаніямі аб прыватызаванні сямі беларускіх прамысловых кампаній, Сурыкаў так і сказаў: «Па-першае, з сямі назваў прэм'ер-міністрам прадпрыемстваў незалежную ад ацэнкі аднаго актыва». «Белтрансгаз». І 50% па гэтай цане, з якой пагадзілася кіраўніцтва Беларусі, куплены «Газпром» і 2007 года. Кажаць пра нейкі перамоў па іншых беларускіх аб'ектах сёння ў гэты прэзідэнт.

«Па-другое, кожнае з выстаўленых на продаж прадпрыемстваў павінна мець рэальную адназначную ацэнку незалежнага эксперта, — гэта таксама пакуль не зроблена. І мяне такое ўражанне, што ацэначныя кампаніі наогул пакуль не прыцягваліся. Так што заявы прэм'ера — усёго толькі словы, дзеля чаго яны гаворацца — мне цяжка сказаць. Магчыма, каб унесці стапакі ў думкі будучых крэдытараў Беларусі — раптам такія з'явіцца. Восць і усё. А рэальных дзеянняў пакуль няма».

КамАЗ з МАЗам выдчуца паперанна перамоў, пацвердзіў дыпламат, «але незалежна ад ацэнкі МАЗа да Бог каб з'явілася толькі да канца года». Тое ж тычыцца і «Беларуськалі», які беларускі ўрад ацэньваюць у 30 мільярд даўляраў. «Я не ведаю, якую ацэнку даць незалежны ацэншчык... Штосьці я не бачу, каб яго нехта моцна хацеў купіць, гэты «Беларуськалі».

МЕРКАВАННЕ

«Што тычыцца «Беларуськалі» — гэта не труба, гэта наогул не фабрыка, не завод; такога аб'ёму актывы не могуць прадавацца па рацённа аднаго чалавека — прэзідэнт ён ці не прэзідэнт. І калі тэарэтычна дапусціць, што прадпрыемства можа быць цікавым расійскім ці яшчэ якім капіталістам, у адпаведнасці з гэтымі меркаваннямі ў Беларусі будуць з'явіцца гэтага роду прадпрыемствы. Але ў адпаведнасці з гэтымі меркаваннямі ў Беларусі будуць з'явіцца гэтага роду прадпрыемствы. Але ў адпаведнасці з гэтымі меркаваннямі ў Беларусі будуць з'явіцца гэтага роду прадпрыемствы.

Уладзімір НЯКЛЯЕЎ, экс-кандыдат у прэзідэнты.

Нацбанку не хапае 2,5—3 мільярдаў

У адным з мінулых нумароў мы паведамылі, што Савет па развіцці прадпрыемства і Бізнес-саюз прадпрыемстваў і наймальнікаў імя Куняўскага накіравалі лісты ў Адміністрацыю прэзідэнта з патрабаваннем тэрміновага пераходу на адзіны рынак валюты курс.

Адказ атрыманы з Нацыянальнага банка. З яго вынікае, што Беларусь можа перайсці на рынак курсаварэннае толькі калі нарасіць золатавалютныя рэзервы на 2,5—3 мільярды даўляраў, прычым не за кошт пазык.

«Неабходна ўжо ў бліжэйшы час забяспечыць нарошчванне золатавалютных рэзерваў за кошт сродкаў, не абцяжараных абавязаванствамі, не менш чым на 2,5—3 мільярды даўляраў», — гаворыцца ў лісце.

Разам з тым мінімальны адкладзены попыт на замежную валюту ў краіне ацэньваюць на такую ж суму. Супрацоўнікі цэнтральнага банка лічаць, што да назапашвання названай сумы пераходзіць да рынкавага курсаварэннага немэтазгодна, паколькі ў такім выпадку можа пацацца новая дэвальвацыя, а са-

SOS!

Нацыя співаецца і вымірае

Па звестках Нацыянальнага статыстычнага камітэта Беларусі, за першыя 6 месяцаў гэтага года гарэлкі прадалі на 10,5% больш, чым за першае паўгоддзе мінулага, а насельніцтва скарацілася на 12,2 тысячы чалавек.

Доля гарэлкі ў агульным спажыванні алкаголю, у пераліку на чысты спірт, склала 43,8%. Пива за паўгоддзе таксама прадалі на 22,8% больш у параўнанні з аналагічным перыядам мінулага.

Паводле ацэнкі Сусветнай арганізацыі аховы здароўя, кожны беларус у пераліку на чысты спірт у 2010 годзе спажыў 15,13 літра алкаголю. А за апошнія 20 гадоў спажыванне алкаголю ў Беларусі вырасла больш чым у 2 разы.

Між тым той жа Белстат сведчыць: колькасць насельніцтва Беларусі на 1 чэрвеня 2011 года склала 9 мільянаў 469 тысяч чалавек, і за паўгода зменшылася на 12,2 тысячы! Нацыя співаецца і вымірае! Зазначым, у той час як на асноўных прадуктах харчавання цішы ўзніўся ў рызы, гарэлка і «чарніла» па-ранейшаму застаюцца танымі...

— Людзі на самай справе шмат піюць, — канстатуе галоўны ўрач Мінскага наркалагічнага дыспансера Сяргей МАЛОЧКА. — Бо адносна бяспечная норма спажывання чалавек алкаголю ў год — 8 літраў.
— Што трэба, каб народ менш піў?
— Неабходны цэлы комплекс мер, мы давалі мноства праланцоў. Гэта і абмежаванне г-

За год беларусы з'елі 270 тысяч тон каўбасы

Споўнілася 75 год з таго дня, як беларусы ўпершыню пакаштавалі «Доктарскую» каўбасу. Цікава, але ў 1936 годзе гэтай стравы ласцілі ад недаядання...

Вернасць традыцыям

Часта мы пачынаем скардзіцца на смак «Доктарскай» і вінаваціць вытворцаў у тым, што праддукт ужо не той. Маўляў, заўраць каўбасу «пеняць» выключна з соі. Вытворцы на такую крытыку крыўдзяцца і ў чарговы раз паказваюць дакументы і сертыфікаты. Беларусь — адная краіна на постсаветскай прасторы, якая прытрымліваецца старых стандартаў у вытворчасці каўбасы. І гэта, як кажуць, медыцынскі факт.

Традыцыйны склад каўбасы застаецца нязменным, — патлумачыла загадчыца сектара стандартызацыі мясной галіны Інстытута мяса-малочнай прамысловасці Тацяна Дзямчына. — 25% яловых вышэйшага гаўтуку, 75% паўлустай свінніны, 2% малака, меланж, спецыі, — гэта і ёсць «Доктарская».

Калі смак каўбасы і змяніўся, то толькі з-за спажывоў, сцвярджаюць спецыялісты. Рэцыпен стаяць больш разнастайным, стравы — больш вострым. Калі раней на 110 кілаграмаў каўбаснай масы прыходзілася толькі 50 грамаў мукатнага арыша, то сёння такі прадукт людзям не цікавы.

Таму і смак у «Доктарскай» ад розных вытворцаў не падобны. Справа ў тым, што састаў мяняць нельга, а вош рэцэптура ў

Цікава

«Каўбасныя» факты

А ці ведаеце вы, што... У Беларусі больш за 200 прадпрыемстваў, якія выпускаюць каўбасныя вырабы. У мінулым годзе было выраблена 306 тысяч тон каўбасы. 57% ад агульнай колькасці вытворчасці — каўбаса вараная. У асноўным на экспарт адпраўляюцца сасіскі і сардэлькі.

За мінулы год беларусы з'елі каля 270 тысяч тон каўбасных вырабаў! Вараная каўбаса, чым каўбаса ў пластыкавай «вопратцы». Справа ў тым, што натуральную абалонку падкопчаюць, ну а гэта няхай і смачна, але не вельмі карысна.

А вось копчыць нашу каўбасу толькі натуральным чынам, без выкарыстання штучнага дыму.

ФОТАФАКТ

На свяце песні і паэзіі ў Ракуцёўшчыне міністр Латушка танцаваў кракавяк

Свята песні і паэзіі, прысвечанае 120-годдзю Максіма Багдановіча, «Ракуцёўскае лета-2011» адбылося ў фальварку Ракуцёўшчына, што непадалёк ад Краснага і Чысці. У 1911 годзе тут улетуку жыў Міхал Багдановіч.



КАЛЬКУЛЯТОР

Кілометр двухполосной трассы стоит, как 333 тонны колбасы

А 425 тысяч квадратных метров ямок на дороге можно было залить 23 тысячами бутылок коньяка.

— Строительство двухполосной магистрали будет стоить 5 миллиардов рублей за 1 километр. Четырёхполосная трасса будет стоить 22 миллиарда рублей за километр.

Каждый метр новой дороги стоит 5 миллионов рублей. За эти деньги можно приобрести 333 килограмма вареной колбасы или тонну картофеля.

В Минске строительство трассы и ямочный ремонт еще дороже — почти вдвое.

— Где-то тысяч 80 белорусских рублей, — озвучивает стоимость ремонта одной ямки в Минске сотрудница «Горремавтодора». Новая трасса стоит на 60—70 тысяч больше, чем ремонт.

— Где-то 140—150 тысяч, это квадратный метр. Это очень приблизительно, такая стоимость была в начале года, — говорит сотрудница «Горремавтодора».

Алесь СВЯТЛАНІЧ.

СУД ДЫ СПРАВА

Нумар ад антыхрыста?

Днямі суд Цэнтральнага раёна Мінска разглядаў скаргу Анжалікі Валашчанкі, якая не жадае, каб у яе пашпарце прысутнічаў ідэнтыфікацыйны нумар.



...У зале суда яблыку не было дзе ўпасці. Прыйшло шмат правааслаўных, якія вырашылі падтрымаць "сестру" ў яе жаданні дабіцца справядлівасці.

чалавек з 16 гадоў абавязаны мець пашпарт. І вызначаны пералік абавязковых рэкавізітаў, якія павінен мець пашпарт.

Хрышчэнні і не хочучы, каб прысвойвалі нейкае новае імя ў выглядзе лічбаў, — было ў заяве.

Як высветлілася на судзе, і Анжаліка Валашчанка, і тыя, хто яе падтрымлівае, просяць адмяніць нумары шмат у чым на рэлігійных меркаваннях.

І вернікі па-ранейшаму, па іх словах, будуць працягваць судзіцца за адмену злучаснага нумара.

Адным словам, суд закончыўся, а супрацьстаянне працягваецца. Вернікі, па іх словах, будуць і надалей падаваць у суды іскі, каб іх пазбавілі ад ідэнтыфікацыйных нумароў.

Дарэчы, аналагічныя працэсы праходзілі ў беларускіх судах і раней. Праўда, не было ніводнага, калі б іскі выйгралі.

І ў суднаснасці з Указам прэзідэнта зацверджана палажэнне аб дакументах, якія сведчаць аб асобе, ёсць пералік гэтых дакументаў — пашпарт, від на жыхарства і пасведчанне асобы.

Свяцэннага Сінода Рускай Праваслаўнай царквы быў заклік да дзяржаўных органаў улады аб прадастаўленні магчымасці мець альтэрнатыўную сістэму ўліку грамадзян.

Алесь СВЯТЛАНІЧ.

ПОДСЧИТАЛИ

Обещанные 500 долларов получают только 6,5% белорусов

Белстат обнародовал результаты предварительного исследования медианной зарплаты в Беларуси. Ранее высчитывалась только средняя зарплата.

Цифры средней и медианной зарплаты сильно разнятся. Так, согласно расчетам по последней методике, всего 6,5% белорусов получают более 3 миллионов рублей (500 долларов в эквиваленте).

анний подсчет более объективен — это зарплата среднего белоруса. Она высчитывается иначе. Например, пять белорусов зарабатывают 800 тысяч, 900 тысяч, 1 миллион, 1,1 миллиона и 100 миллионов рублей соответственно.

ТЕМ ВРЕМЕНЕМ

Белорусский интернет-портал о деньгах и зарплате "Моя зарплата" провел соцопрос, чтобы выяснить, сколько денег белорусы тратят на прожитие.

ЧУТКИ

Дэжавію. Мінгандаль абвяргае чуткі аб павышэнні цэн на цукар

Мы доўга сумняваліся, ці друкаваць гэты каментарый. Справа ў тым, зусім нядаўна чыноўнікі таксама дружна абвяргалі чуткі, што цэны на цукар падскочаць.

красліла прадстаўнік Мінгандлю. Любоў Язэпчык папрасіла грамадзян спыніць нічым не абгрунтаваны абыякія чуткі.

Да слова, быў зварот да кіраўніка Адміністрацыі прэзідэнта Уладзіміра Макея і Мітрапаліта Мінскага і Слуцкага, Патрыярхага Экзарха ўсяе Беларусі Філарэта.

Паводле слоў спецыяліста, нават ілчывачы тое, што ў цяперашні час ідзе сезон нарыхтовак ягад і цукар карыстаецца попытам.

ВЯЛІКАЯ ПАЛІТКА

Беларусь прапануюць выключыць з Алімпіяды і «Еўрабачання»

Член сейма Літвы кансерватар Эгідзіюс Варэйкіс прапонуе прымяняць у адносінах да афіцыйнага Мінска "маральныя санкцыі".

чанны — былі б намнога больш эфектыўнымі за эканамічныя. Гэта паказвае вопыт санкцый у адносінах да былой Югаславіі, Паўднёвай Афрыкі і СССР.

Маларыяльныя санкцыі — выключэнне Беларусі з культурных і спартыўных арганізацый, а таксама забараніць краіне браць удзел у чэмпіянатах свету і Еўропы.

Таццяна КАРАВЯНКАВА, БелаПАН.

СИТУАЦИЯ

Директора восстали против приватизации

При распродаже госсобственности власти столкнулись с неожиданным препятствием. По словам председателя Госкомитета по имуществу (ГКИ) Георгия Кузнецова, боясь слететь с давно насиженных мест, руководители тех субъектов хозяйствования, которые должны быть приватизированы, стали намеренно срывать аукционы и конкурсы и настраивать против продажи трудовые коллективы.

Вычислить подрывников было не сложно. Ими оказались директора некоторых предприятий, которые, по словам Георгия Кузнецова, долгое время разваливали предприятия, параллельно получая господдержку.

По его словам, аналогичная ситуация складывается вокруг Барановичской швейной фабрики, гомельского предприятия "Элегант".

Экономист Сергей Чалый сопротивление приватизации со стороны директоров предприятий считает закономерным.

Причина появления ряда условий и вовсе остается загадкой, констатирует глава ГКИ.

Георгий Кузнецов даже привел конкретный пример такой ситуации. "У одного предприятия на баланс есть котельная. Но при этом 85% всего тепла потребляет город."

стоимость предлагаемого к продаже пакета акций предприятия составила 40 млрд рублей.

Однако вопрос цены все равно останется для иностранных инвесторов приоритетным, подчеркивает Сергей Чалый.

Андрей КОЖЕМЯКИН, "Белорусские новости".

БОЛЬ

Нельга замоўчваць сапраўдныя ахвяры

Чытачка Рэзалія Рубіныч («Народная Воля» №№99–100), згадаўчы Вялікую Айчынную вайну, задаецца пытаннем: «Права о войне у каждого своя?». Для мяне тут пытання няма: кожны мае ўласны, непаўторны жыццёвы досвед, вынашаны перакананні і высновы. Што ж тычыцца ісціны, то гэта аб'ектыўная, не залежная ад чыёй бы то ні было волі і погляду рэальнасць. Тычыцца гэта, безумоўна, і падзей апошняй, самай страшнай і згубнай для чалавецтва вайны з гітлераўскай Германіяй.

Я не гісторык — толькі аматар, але мне здаўна чытаць сцвярдзэнні гісторыкаў прафесійна, якія нязменна называюць даты пачатку той вайны 22 чэрвеня 1941 года. Для Савецкага Саюза ў цэлым гэта так. А для нас, беларусаў? Жыць можна забываць, што для значнай часткі нашых сучаснікаў на тэрыторыі Заходняй Беларусі, якая да 17 верасня 1939 года ўваходзіла ў склад Польшчы, Другая сусветная пачалася яшчэ 1 верасня таго ж года. У польскім войску было тады больш за 20 працэнтаў бела-

русаў, і ў першыя дні супраціўлячыся націску гітлераўскай арміі, многія загінулі...

На той час СССР была хаўрусніцай Нямеччыны. І трагедыя паглыбляла тое, што заходнебеларускія хлопцы — польскія жаўнеры — мусілі барацца адначасна і ад гітлераўскай нападнікаў з захаду, і ад савецкіх — з усходу. А ў Чырвонай Арміі таксама было нямала беларусаў. Выходзіць, злучэнняй вольгі Гітлера і Сталіна свае былі кінуты ваяваць супраць сваіх...

Трагедыя гэтая амаль не крапаецца дагэтуль. І тое ж Савецкі Саюз і Германія разам святкавалі перамогу над Польшчай і Заходняй Беларуссю, перададзенай па змове з Гітлерам у склад СССР, і разам наладзілі дэманстрацыйнае шматлікае парад савецкіх і гітлераўскіх войскаў у Брэсце. А нядаўня заходнебеларускія землі менш чым праз два гады першымі прымуць шалёны шквал гітлераўскага нашествия на Савецкі Саюз, што прынёс нечуваныя беды мільёнам людзей. Ды беды нашы землі заведзілі яшчэ да таго,

хутка пасля «аб'яднання з усходнімі братамі»: рэпрэсіі супраць простых сялян і нацыянальнай інтэлігенцыі, выссылку на Поўнач і ў Сібір, гвалтоўную калектывізацыю...

Чаму ў Другой сусветнай вайне Беларусь панесла найбольшыя ахвяры ў разліку на душу насельніцтва? Доўгі час гаварылі пра страту яго чэраці, цяпер узнікае нават яшчэ больш страшная лічба — ажы трэці! Падобна, гэтая чорная лічба дагэтуль глыбока не асэнсоўваецца. Не раскрываецца ўся праўда-ісціна пра тое, як у выніку згубнай сталінскай палітыкі і недаравальных праціў замага пачатку Вялікай Айчынай вайны загінулі нашы салдаты і мірнае насельніцтва. Нагадаю, беларусы гінулі яшчэ да ракавога чэрвеня 1941 года. Нельга замоўчваць ісціну, якую не магчыма абвергнуць.

Мікола КАНАХОВІЧ, вэтэран Узброеных сіл.
г.Пружаны.

КАЛОНКА АЛЕСЯ НЯУВЕСЯ

Ідылія

Генеральная пракуратура заклікала міліцыю быць максімальна карэктнай, тым лікам падчас несанкцыянаваных акцый пратэсту, і па магчымасці прадстаўляцца.

Міліцыянтаў выгляд хмуры, і ёсць прычына, не сакрэт: Наказ прайшоў у пракуратуры. Маўляў, сцвісціце свой імплэт. Мы просім, каб падчас разгонаў Ваш ваяўнічы дух аслаб. Няхай не носіце пагонаў. Дык прадстаўляйся хаяя х... Пракуратура — то не жарты, Яна за ўсім вядзе нагляд. Таму ўлічыць заўвагі варта. Хаяя нікто з «мянтоў» не рад. Цяпер інакшая карціна: Калі на плошчы ідзе захоп, «Мянты» ў цывільным ходзяць чынна, Не гвалцяць і не б'юць у лоб. А калі хто залешча у ладкі, То да яго такі зварот: — Вы дапусцілі беспарадкі і бударажыце народ. Таму прайдзіце, калі ласка, У наш дыхтоўны аўтазак. У нас з аўтобусам няўязка... Прабачце, калі што не так... Бывае, хтосьці патрабуе: — А пакажы мне дакумент! Бо цвёрда ўпэўніцца хачу я, Што ты не уркаган, а мент. Міліцыянт (Ну што за дзіва? Калісьці, як бугай, ён роў!): — Вось, калі ласка, глянце — «Ксіва». І здымак ёсць... Маёр Пятроў. І самы злосны забяка Сябе не лічыць больш «крутым», Рахмана ідзе да аўтазака, Яшчэ і дзякуе пры тым. І з журналістамі таксама Адраза знік былы разлад, Для іх — асобная праграма, Мерапрыемстваў розных шмат. Даюць ахвотна афіцэры Усім пісакам інтэръв'ю. Плятуць пра «змужыння меры», Пра долю цяжкую сваю... Затым і просьбы-пратановы: — Для фотасесій самы час! Здымайце нас! Мы ўсе гатовы! У профіль можна і ў анфас! «Мянты» удзячныя пісакі. Зрабіўшы справу, ў чарадзе Шыбуоць дружна ў аўтазакі, Сам Груздзіловіч* іх вядзе. І сходы не даюцца ў знакі (Раней дхнучы жа не маглі!), «Мянты» выказваюць падзякі І абцяваюць медалі.

Цяпер ражым у нас не гадкі! — Сцвярджае пракурор. — Таму Яму папляскаем у ладкі І... джужна рушым у турму.

* Карэспандэнт Радыё Свабода Алег Груздзіловіч быў жорстка збідз пачас затрымання «людзьмі ў чорным».

ПРАВОВОЙ ЛИКБЕЗ

Молодой специалист имеет право...

Моя дочь по окончании Могилевского медучилища была направлена по распределению в г.Солигорск. Скажите, пожалуйста, какие у нее, как у молодого специалиста, есть льготы на жилье? Какие документы необходимы для строительства квартиры в жилом кооперативе? Нужна ли прописка в этом городе? Заранее благодарна.

Кто такой «молодой специалист»?

Для начала определимся с юридическим термином — **молодой специалист**, что Закон трактует категорию **молодой специалист** в различных законодательных актах почти одинаково: «Выпускники учреждений образования, получившие профессионально-техническое, среднее специальное или высшее образование в дневной форме получения образования за счет средств республиканского и (или) местных бюджетов, направленные на работу по распределению, считаются **молодыми рабочими (служащими), молодыми специалистами** и обязаны отработать по распределению один год — после получения профессионально-технического образования, два года — после получения среднего специального или высшего образования. Указанный срок работы исчисляется со дня заключения трудового договора между молодым рабочим (служащим), молодым специалистом и нанимателем». (ст. 10 Закона Республики Беларусь от 29 октября 1991 г. № 1202-XII «Об образовании», с изменениями и дополнениями, внесенными в Закон Республики Беларусь от 12 июня 2006 г. № 123-З. «Ведомости Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, 1991г., №33).

«Молодыми специалистами» считаются выпускники, получившие высшее образование в дневной форме получения образования за счет средств республиканского бюджета либо на условиях оплаты, направленные на работу по распределению. (Указ Президента Республики Беларусь от 14 июня 2007 г. № 273 «О повышении заработной платы отдельным категориям молодых специалистов», в редакции Указа Президента Республики Беларусь от 26 апреля 2010 г. № 199 (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2007 г., №146, 1/8669)). «К молодым специалистам относятся выпускники учреждений образования, получившие профессионально-техническое, среднее специальное и высшее образование в дневной форме обучения за счет средств бюджета и направленные на работу (службу) по распределению. (Ст. 163 Налогового кодекса Республики Беларусь (Собственная часть). (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2010 г., №4, 2/1623)).

Однако на практике иногда возникают вопросы к специалистам, обучающимся на дневном отделении на платной основе, но в последующем распределенными на работу. Их порой не считают молодыми специалистами, ссылаясь на Закон «Об образовании». Такой подход противоречит Указу Президента Республики Беларусь от 14.06.2007 г. №273, который определил, что к молодым специалистам следует относить обучающихся за плату и направленных на работу по распределению.

Хочется отметить, что с введением в действие с 1 сентября 2011 года Кодекса Республики Беларусь «Об образовании», ст. 293 признается утратившим силу Закон «Об образовании». Статьей 83 вводится понятие **выпускник**, в связи с чем Совет Министров в шестимесячный срок обязан привести в соответствии с кодексом действующее законодательство.

На наш взгляд, в принятом Кодексе «Об образовании» не отражены в полном объеме права и гарантии выпускников (молодых специалистов), что является существенным недостатком законодательного акта. Проблемы, с которыми в будущем столкнутся выпускники, и теперешние проблемы, с которыми сталкиваются молодые специалисты, будут по-прежнему решаться в разрозненных правовых актах, изданных местными и республиканскими органами власти, в постановлениях правительства и локальными нормативно-правовыми актами различных ведомств. Все это тормозит и противоречит взятому курсу на социально-ориентированное развитие Республики Беларусь в области молодежной политики.

Почему бы министерству культуры не инициировать проведение в рамках фестиваля «Мельница моды» конкурса дизайнеров тюремной одежды? Под названием «Камарный стиль»!

На радость белорусским заключенным позволим почитать тюремную одежду через ИНТЕРНЕТ, как это делают их американские друзья по несчастью. Откроем сразу два сайта для широкого пользования: belarus.roba.ru и dior.roba.ru.

Людмила МИРЗЯНОВА, мать осужденного Федора Мирзязанова.

Не льготы, а гарантии

Что касается льгот на жилье, то стоит отметить, что для молодых специалистов предус-

матрен перечень гарантий и льгот, которые закреплены «Положением о распределении выпускников учреждений образования, получивших профессионально-техническое, среднее специальное или высшее образование», утвержденным постановлением Совета Министров Республики Беларусь от 10.12.2007 № 1702 (с изменениями и дополнениями по состоянию на 10.06.2009).

С этим положением можно ознакомиться в Могилевском медицинском училище или любом другом учебном учреждении.

С целью оказания помощи молодым специалистам можно ознакомиться в Могилевском медицинском училище или любом другом учебном учреждении.

Но хочу отметить, что как таковых льгот по предоставлению жилья молодой специалист не имеет, но вот определенными гарантиями он обладает.

Например, пункт 28 Положения №1702 определяет: «Молодые специалисты, прибывшие на работу по распределению, местные исполнительные и распорядительные органы, а также организации при недостаточности собственного жилого фонда могут выделять средства за целью компенсации затрат по наемным жилым помещениям у граждан».

Кроме того, могут быть предоставлены служебные жилые помещения государственного жилищного фонда на период сохранения трудовых (служебных) отношений с государственным органом или иной государственной организацией в индивидуальном порядке (указ президента РБ от 19 марта 2007 года №128 «О некоторых вопросах предоставления и использования жилых помещений государственного жилищного фонда»).

Также физические лица, получающие доходы от сдачи внаем жилых помещений молодым специалистам, освобождаются от уплаты подоходного налога (пункт 1.41 закона РБ от 21 декабря 1991 года №1327-XII «О подоходном налоге с физических лиц»).

Молодые специалисты, проживающие в общежитии, могут становиться на учет нуждающихся в улучшении жилищных условий. (Указ Президента Республики Беларусь от 29 ноября 2005 г. №565 «О некоторых мерах по регулированию жилищных отношений с изменениями и дополнениями п.3.1.4.)

В Жилищном кодексе Республики Беларусь выпускникам из числа детей-сирот и детей, которые остались без попечения родителей, гарантируется право внеочередного предоставления жилого помещения, если за ними не сохранено жилое помещение, из которого они выбыли.

Молодые специалисты, относящиеся к категории малообеспеченных трудоспособных граждан (ст. 13 ЖК), и выпускники из числа детей-сирот и детей, которые остались без попечения родителей, имеют внеочередное право на получение льготных кредитов для строительства или приобретения жилого помещения. (п. 1.10 Указа Президента Республики Беларусь от 14.04.2000 № 185 «О предоставлении гражданам льготных кредитов на строительство (реконструкцию) или приобретение жилых помещений» (с изменениями и дополнениями по состоянию на 12.06.2009)).

Молодому специалисту, при-

Александр МИКУЛИН, юрист ОО «Правовая помощь населению». Киев, Украина.

SOS!

Даше больно жить. Давайте поможем!

Даша Журбина родилась 26 сентября 1993 года с диагнозом ДЦП, гемиплегия III степени и судорожный синдром. Все эти годы ее мама, гомельчанка Наталья Журбина, не сдавалась и пыталась помочь своей единственной и любимой дочке.

Три года назад состояние Даши значительно ухудшилось. Суставы на ногах перестали разгибаться. Дашенька могла только лежать, из-за спастики не могла сидеть даже в инвалидной коляске. Боли у Даши были такие, что мама и дочка практически не спали ночами: каждое движение давалось с трудом и со слезами. Живут они вдвоем.

Оказалось, врачи не могли установить, что у Даши вывих бедра, то есть бедренная кость вышла из сустава и из-за сумасшедшей боли возникли судороги. Лечили от судорог, но ни один врач (а Дашу осматривал далеко не один) не сказал, что надо поставить бедро на место. В результате судороги стали появляться все чаще и чаще, порой за ночь «скорая помощь» приезжала по несколько раз. Поняв, что реальной помощи ждать неоткуда, мама Даши начала искать клинику за границей. Благодаря помощи тысяч людей со всего мира Даша удалось провести 3 сложнейшие операции в Германии — здесь ее оперировать отказывались. Но время было упущено, и бедро «поставить на место» было уже невозможно, так как нарост на головке кости за эти 3 года удлинил ее почти на 10 см. Сустав на левой ноге Даши сохранить не удалось. Зато в результате операции Даша полностью избавилась от невыносимой боли в левом бедре и судорожных приступов. Несколько недель назад Дашу осматрел профессор, который проводил операции, и выяснилось, что необходимо продолжить лечение, чтобы спасти хотя бы правый суст-



тав. Кроме того, у Даши усилилось искривление позвоночника, которое тоже причиняет боль. Для продолжения лечения в клинику немецкого города Эрланген маме Даши Наталье Журбиной нужно собрать 48.491 евро. В прошлый раз, когда Даша нуждалась в операции, это удалось. Наталья очень надеется, что и на этот раз ей удастся собрать нужную сумму и облегчить страдания дочки. К сожалению, все эти годы Наталья не работает, поскольку 24 часа в сутки занимается уходом за своей дочерью. А в редкие свободные часы, когда Даша спит, Наталья занимается тем, что помогает другим мамам больных детей распространять информацию об их проблемах и нуждах и создавать сайты об их детях.

Кстати, на Дашинном сайте dasha.help.ru, где можно прочитать всю историю спасения Даши, ее мама «повесила» слоган: «У Дашеньки все будет хорошо!» Наталья в это верит и всю жизнь бьется

за то, чтобы все сбылось. У каждого из нас есть возможность ей помочь.

Реквизиты:
Для электронных переводов PayPal: zhurbinadasha@gmail.com
Яндекс кошелек: 41001473295497
Благотворительный счет для переводов в белорусских рублях: ГФ по Гомельской области «Белинвестбанк» УНП 400078280 3134123500025 код 768
Владелец счета Журбина Наталья Артуровна Благотворительные счета в «Беларусьбанк» УНП 4000207877; МФО 151501661 — белорусские рубли — транзитный счет №381938210255 на благотворительный счет №0000000005 в центре банковских услуг №303 — доллары США — транзитный счет №3819382102367 на благотворительный счет №8400000000057 в центре банковских услуг №303 — евро — транзитный счет №3819382102367 на благотворительный счет №9780000000006 в центре банковских услуг №303 — российские рубли — транзитный счет №3819382102367 на благотворительный счет №6430000000006 в центре банковских услуг №303
Для почтовых переводов: Наталья Журбина. Беларусь г. Гомель, 246049, ул. 60 лет СССР, 19—114. Как связаться с мамой: Наталья Журбина. Беларусь г. Гомель, 246049, ул. 60 лет СССР, 19—114.

ТЕНДЕНЦИИ

Роба как символ моды-2011

Символом белорусской моды-2011 должна стать РОБА. А модным цветом в мужской одежде — ЧЕРНЫЙ. И не спорь, уважаемый читатель! РОБЫ и мужское белье черного цвета были на пике спроса весной. Это товар повышенного спроса у близких политзаключенных в летний период. В поисках этого товара они обегали десятки магазинов столицы. Долго их будут помнить продавцы отделов мужской одежды Торгового дома «На Немже», ГУМа, ЦУМа, отдела «Серж» Торгового центра «Столица».

Помните по мантиальной страсти к одежде черного цвета: черным трусам, черным майкам, черным спортивным костюмом. Помните по аскетизму предпочтения: «Мне бы майку, но без рисунка». «Мне бы футболку, но без отдели». «Мне бы трусы серого цвета, но без дырочки». «Мне бы трусы серого цвета, но без дырочки». «Мне бы трусы серого цвета, но без дырочки». «Мне бы трусы серого цвета, но без дырочки». «Мне бы трусы серого цвета, но без дырочки».

«Мне бы трусы серого цвета, но без дырочки». «Мне бы трусы серого цвета, но без дырочки». «Мне бы трусы серого цвета, но без дырочки». «Мне бы трусы серого цвета, но без дырочки».

«Мне бы трусы серого цвета, но без дырочки». «Мне бы трусы серого цвета, но без дырочки». «Мне бы трусы серого цвета, но без дырочки».

Чему удивляться, каждый седьмой в стране судим! А посадить человека за политику, надеть на него робу в современной Беларуси с ее правосудием понорощу — дело привычное.

Тюремная одежда — помощник режима. Это его верный способ лишить человека возможности индивидуальности выразить себя. Слово растворяет индивидуальность в массе осужденных. РОБА, однако, сразу замечу, — не средство перевоспитания политзаключенных. Как показывает время, черная и лагерьная окраска делают только крепче убеждения тех, кого насильно облачают в эти одежды. Черный цвет, принято считать, бросает вызов. Политзаключенные с достоинством принимают его.

Говорят, цвет и время взаимодействия. Беларусь-2011 с несомненными судами ассоциируется у многих с черным цветом. При всей его практичности черная одежда считается одновременно цветом отверженности и изгнания. Это цвет окончания, будем надеяться, символ серьезных перемен.

Кто из близких заключенных не бывал в магазине «Стецкевич», расположенном в Минске по улице Ольшешковского, 13? Да практически все. И понятно, почему. Кому хочется, чтобы его сын или муж носил одежду, выданную ему в колонии? Со слов самих заключенных, она одного громадного раз-

мера и жуткого качества. В ней нет карманов, вместо ремня веревочка. Попал в этой одежде под дождь — все тело черное: краска с робы смывается.

В магазине «Стецкевич» осужденные «Володарки» сами направляют близких, узнав от сокамерников о его ассортименте. В магазине продается обувь и форменная тюремная одежда. Соглашусь, тюремная одежда не должна бросаться в глаза. Однако то, что представлено в магазине на продажу, в глаза бросается сразу и впечатление оставляет тяжелое: обувь громадная и грубая, как для которман, одежда безликая, из дешевой ткани, примитивного кроя. Роба сидит не по фигуре. Еще бы, ведь размер ее специфичен. Например, 48—50 или 46—48. Есть великий смысл пошива такой тюремной одежды! Рассмотрим это на примере Андрея Санникова. В момент ареста кандидата в президенты Беларуси размер его одежды был 52-й, а после нескольких месяцев нахождения в СИЗО КГБ стал 50-й. Аналогичная ситуация с Дмитрием Уссом. Вот оно, еще одно достижение власти — индивидуальный способ похуждения белорусов! И беззатратный.

Подумайте, если в условиях постоянного роста числа заключенных тюремная одежда становится товаром повышенного спроса, если качество ее крайне низ-

кое, почему не сделать этот товар средством выхода страны из экономического кризиса? Адресую данное предложение министру экономики Беларуси: займемся созданием качественной тюремной одежды в масштабах всей страны, благо льна недорого! Вопрос государственной важности сделаем создание модной одежды для отечественных, а заодно и зарубежных заключенных. Кстати, позамитствовать опыт можно у той же Бразилии, экспортирующей широкий ассортимент одежды для тюрем, выпускают которую сами же осужденные пени-тенциарных учреждений. Центр тюремной моды мог бы возглавить Александр Варламов. А чего человеку с опытом без дела штаны тюремные прошивать? В конце концов не ящики же известны дизайнерам на зоне сбивать, как это делает историк-исследователь Дмитрий Дрозд? И не мелочей размачивать, как это делают талантливые программисты Андрей Протасевич? Предоставить возможность людям достойно зарабатывать, мы и проблему занятости осужденных решим, и ВВП государства увеличим. Если дело пойдет успешно, со временем разница между жизнью за решеткой и на воле в Беларуси практически исчезнет. Сесть в тюрьму будет означать — войти в новую, обогащающую тебя реальность.

Людмила МИРЗЯНОВА, мать осужденного Федора Мирзязанова.

ТРАГЕДИИ

Кто такой Андерс Брейвик?

В Норвегии вчера предстал перед судом **Андерс Брейвик**. Он обвиняется в массовом убийстве в молодежном лагере Трудовой партии Норвегии на острове Утойа, а также в теракте у правительственных зданий в Осло. Число его жертв около ста человек.



Как пишет газета «Коммерсант», норвежский террорист ссылается на опыт прокремлевской организации «Наши». Кроме того, Брейвик упоминает Россию, описывая, каким должно быть, по его мнению, идеальное политическое устройство. «Нефункционирующая демократия масс в Европе должна быть заменена управляемой формой демократии, наподобие российской», — отметил автор декларации.

В документе также фигурирует имя премьер-министра РФ Владимира Путина, которого автор декларации перечисляет среди людей, с которыми ему больше всего хотелось бы познакомиться лично. «Путин производит впечатление справедливого и решительного лидера, достойного уважения», — заявил террорист в документе, отметив, что, однако, «Путину трудно проанализировать». И таким образом, «неизвестно, станет ли он для нас потенциально лучшим другом или злейшим врагом».

Пресс-секретарь премьера Дмитрий Песков в связи с такими заявлениями призвал, в первую очередь, не делать преждевременных выводов до тех пор, пока не будет доказана принадлежность этого документа Брейвику. Песков в интервью «Коммерсанту» также отметил, что даже если это произойдет, террорист — «исчадие ада», а все написанное им можно назвать «бредом сумасшедшего».

Упомянул Брейвик и белорусов. Он рассказывает, что в прошлом году посещал Беларусь для изучения политической ситуации в республике. В тексте манифеста Брейвик называет белорусский политический строй «диктаторским», рассуждает о Чернобыле и отмечает, что у большинства живущих в Беларуси людей нордический характер.

Подготовил к печати Сергей ИВАНОВ.

КОРОТКО

Спасатели нашли всех погибших на «Булгарии»

Тела еще двух погибших пассажиров затонувшего теплохода «Булгария» были найдены в ночь на понедельник в кюветах, расположенных в носовой части трюмного отделения. Согласно уточненному списку пассажиров теплохода «Булгария», найдены все тела погибших», — сообщил представитель МЧС по Татарстану. Число погибших, таким образом, составило 122 человека, 79 пассажирам теплохода удалось спастись.

34 человека, в том числе двое детей, были госпитализированы. На данный момент в больницах остаются 14 пострадавших.

Следователи продолжают выяснять обстоятельства трагедии на Куйбышевском водохранилище, произошедшей 10 июля, когда туристический теплоход «Булгария» затонул в трех километрах от берега. МВД по Татарстану заявило, что на данном этапе следствие считает основной версией техническую несправность судна.

Как заявил в понедельник руководитель Приволжского регионального центра МЧС России Игорь Паньшин, капитан «Булгарии» до последнего пытался спасти пассажиров и намеренно вел судно на мель.

В катастрофе в Китае погибли десятки людей

По уточненным данным, 33 человека погибли и 191 получил травмы в результате столкновения двух скоростных поездов на востоке Китая.

Катастрофа произошла в округе Вэньчжоу провинции Чжэцзянь. Около 20.30 по местному времени поезд, следовавший из Ханчжоу в Фучжоу, столкнулся с ним поезд Пекин-Фучжоу не смог затормозить и врезался в передний состав. От удара два вагона сошли с рельсов и упали с моста.

В Бахрейне начала работу международная комиссия

Она занялась расследованием беспорядков и обстоятельств подавления властями антиправительственных выступлений, в ходе которых погибли более 30 человек. Члены комиссии планируют встретиться с представителями правительства и вооруженных сил королевства, а также лидерами оппозиции и организаторами демонстраций, включая тех, кто был арестован.

В феврале в Бахрейне начались демонстрации с требованием проведения демократических реформ. Волнения утихли только после ввода в страну в марте войск из Саудовской Аравии и полицейских из Объединенных Арабских Эмиратов. В середине марта в стране на три месяца было введено чрезвычайное положение.

Против косметических реформ

Несколько сот протестующих прошли по улицам столицы Марокко города Рабат в знак протеста против принятых конституционных поправок. Демонстранты назвали их косметическими.

Предложенные королем Мохаммедом IV и одобренные на референдуме реформы включали в себя расширение полномочий премьер-министра и парламента, а также присвоение берберскому языку статуса государственного наряду с арабским. Протестующие требуют углубления реформ, чтобы те затронули такие социальные вопросы, как безработица и безграмотность.

Вчера Хаджич предстал перед судом в Гааге

Вечером в понедельник перед Международным трибуналом по бывшей Югославии в Гааге предстал экс-лидер хорватских сербов Горан Хаджич. Ему предъявлены обвинения в преступлениях против человечности и нарушении законов и обычаев ведения войны. На прошлой неделе Хаджич был арестован в Сербии.

В России вспомнили Владимира Высоцкого

Он умер 31 год назад. В московском парке «Танганский» собрались друзья и поклонники актера и поэта. В центре-музее «Дом Высоцкого на Тангане» открылась новая выставка «Мой Гамлет», посвященная 40-летию премьеры «Гамлета» в Театре на Тангане. Неизменным исполнителем главной роли в спектакле был Владимир Высоцкий.



Президент Кении Мваи Кибакі принял участие в спалывании забитых браканьерами слановых касцей.

Бжанки з Самалі чакаюць дапамогі перад офісам ААН на ўсходзе Кеніі. Яны спрабуюць уратавацца ад голады.

ГОРЯЧИЕ ТОЧКИ

По чьей вине льется кровь в Сирии?

Массовые антиправительственные демонстрации, которые начались в январе в Тунисе и Египте, охватили Ливию, Оман, Иорданию, Алжир, Йемен, Бахрейн, Сирию. Последняя, все сильнее превращается в горячую точку планеты.

Массовые народные волнения начались в Сирии в середине марта. Они начались в приграничье с Иорданской границей Дерра на юге страны и быстро перекинулись на другие регионы страны, в частности, в города Латакия, Банияс, Хомс, Хама и пригороды Дамаска. Протестующие требуют отставки президента страны Башара Асада и проведения демократических реформ. Сирийские власти применяют военную технику для подавления протестов.

Всего более чем за три месяца беспорядков в Сирии в столкновениях с силами безопасности погибли, по данным сирийских правозащитников, около полутора тысяч человек. По официальным же данным, с начала событий в результате действий «вооруженных террористических элементов», на которые сирийские власти возлагают ответственность за насилие в стране, погибли 340 военнослужащих и представителей сил безопасности, передает РИА «Новости».

Проверить эти данные невозможно, в стране нет западных журналистов. Но та информация, которая просачивается, рисует довольно кровавую картину.

Власти ответили репрессиями

Так, по информации правозащитников, наиболее многочисленные манифестации прошли в городе Хама в центральной части страны, в окрестностях столицы. Власти ответили репрессиями. Свыше 30 человек погибли в столкновениях между сторонниками и противниками правительства в третьем по величине сирийском городе Хомсе. Поводом для столкновений между поддерживающими президента Башара Асада алавитами и оппозиционно настроенными суннитами в этом промышленном центре Сирии, расположенном в 165 км от Дамаска, стали похищение и убийство сторонников правящего режима.

Представители местных правозащитных организаций утверждают, что поначалу противоборствующие стороны забрасывали друг друга камнями, однако впоследствии начали применять огнестрельное оружие. Сирийские силы безопасности, находившиеся в городе, не предприняли никаких мер для предотвращения боями. Затем, по данным ИТАР-ТАСС, на площадь Халидия ввели танки, чтобы предотвратить ее захват активистами оппозиционных фракций.

В Дерра после пятничной молитвы полиция задержала группу

подростков, расписывавших здания антиправительственными граффити. Требования освобождения подростков быстро перешли в политическую плоскость. Демонстранты потребовали отставки губернатора и ликвидации городского офиса тайной полиции. Среди требований, выдвигаемых демонстрантами, были также борьба с коррупцией, демократизация политической системы и прекращение всевластия спецслужб.

В Дейр-эз-Зоре на Евфрате полиция применила слезоточивый газ и огнестрельное оружие для разгона демонстрантов. Ранения получили 10 человек. В районе Абу-Кемал на границе с Ираком на вертолетах переброшены воинские подразделения. По утверждению Al Jazeera, в этом 150-тысячном городе, расположенном в Сирийской пустыне, группа военнослужащих перешла на сторону мятежников. Согласно официальной версии, в Абу-Кемале орудуют вооруженные экстремисты, захватившие в заложники солдат и полицейских.

Неспокойно и в окрестностях Дамаска. В городе Катну и Забадани введены элитные армейские подразделения, проводятся аресты среди участников антиправительственных выступлений. Задержаны десятки человек.

Антиправительственные демонстрации в Сирии обретают характер гражданской войны. Такой вывод делают израильские аналитики, наблюдающие за ситуацией в сопредельном государстве, пишет Haaretz.

Представители прежде разобщенной сирийской оппозиции на встрече в Стамбуле сформировали так называемый совет национального спасения, цель которого — координация действий различных антиправительственных групп. В этот орган вошли 25 человек — представители исламистских и светских движений, а также независимые политики.

В самой столице и втором по величине городе Алеппо прошли многочисленные митинги и шествия в поддержку властей и объявленной президентом Башаром Асадом программы всеобъемлющих реформ.

Уступки президента Асада

Сам Асад пошел на ряд уступок оппозиции. 24 марта он освободил всех арестованных в ходе подавления выступлений протеста в южном городе Дерра. Власти Сирии признали легитимность прошедших в последние дни массовых демонстраций в Дерра и пообещали провести ряд важных экономических и политических реформ.

26 марта было объявлено об амнистии 70 политзаключенных, которые содержались в тюрьме строгого режима в Сейднайя в

окрестностях Дамаска. 27 марта власти Сирии изменили восьмую статью конституции Сирии, определяющую партию БААС «руководящей и направляющей в обществе и государственным управлением» силой, и приняли новый закон о СМИ, защищающий журналистов.

29 марта Асад распустил правительство Наджи аль-Отари, а 21 апреля отменил режим ЧП, который действовал в Сирии 48 лет. Тем не менее страны Запада обвиняют Асада в излишней жесткости действий по наведению порядка. К тому же объявленных мер уже недостаточно.

Твердое слово США и Европы

Президент США Барак Обама 30 апреля подписал указ о введении односторонних санкций в отношении Сирии. Предусмотрены санкции для распространения на сотрудников сирийской разведывательной службы, а также двух родственников президента страны Башара Асада. А на днях госсекретарь США Хиллари Клинтон заявила, что своими действиями президент Сирии Асад утратил легитимность и уже не может представлять народ Сирии.

9 мая пакет санкций в отношении Сирии утвердил Европейский Союз. Меры предусматривают запрет на ввоз в страну оружия, а также запрет на въезд на территорию ЕС 13 сирийским чиновникам, ответственным за применение силы против мирного населения. Их европейские активы заморожены.

Но противоположную позицию заняли Россия и Китай, з-за чего Совет Безопасности ООН не смог принять жесткой резолюции по ситуации в Сирии. В связи с этим министр обороны Франции Жерар Лонге 13 июля выступил с короткой, но исполненной досады речью в адрес России и Китая. Едва выбрав выражения, он раскритиковал постоянное нежелание двух стран — постоянных членов Совета Безопасности осудить в ООН действия сирийских властей в отношении собственного народа.

Уступки президента Асада

Сам Асад пошел на ряд уступок оппозиции. 24 марта он освободил всех арестованных в ходе подавления выступлений протеста в южном городе Дерра. Власти Сирии признали легитимность прошедших в последние дни массовых демонстраций в Дерра и пообещали провести ряд важных экономических и политических реформ.

Уступки президента Асада

Сам Асад пошел на ряд уступок оппозиции. 24 марта он освободил всех арестованных в ходе подавления выступлений протеста в южном городе Дерра. Власти Сирии признали легитимность прошедших в последние дни массовых демонстраций в Дерра и пообещали провести ряд важных экономических и политических реформ.

26 марта было объявлено об амнистии 70 политзаключенных, которые содержались в тюрьме строгого режима в Сейднайя в

окрестностях Дамаска. 27 марта власти Сирии изменили восьмую статью конституции Сирии, определяющую партию БААС «руководящей и направляющей в обществе и государственным управлением» силой, и приняли новый закон о СМИ, защищающий журналистов.

29 марта Асад распустил правительство Наджи аль-Отари, а 21 апреля отменил режим ЧП, который действовал в Сирии 48 лет. Тем не менее страны Запада обвиняют Асада в излишней жесткости действий по наведению порядка. К тому же объявленных мер уже недостаточно.

9 мая пакет санкций в отношении Сирии утвердил Европейский Союз. Меры предусматривают запрет на ввоз в страну оружия, а также запрет на въезд на территорию ЕС 13 сирийским чиновникам, ответственным за применение силы против мирного населения. Их европейские активы заморожены.

Но противоположную позицию заняли Россия и Китай, з-за чего Совет Безопасности ООН не смог принять жесткой резолюции по ситуации в Сирии. В связи с этим министр обороны Франции Жерар Лонге 13 июля выступил с короткой, но исполненной досады речью в адрес России и Китая. Едва выбрав выражения, он раскритиковал постоянное нежелание двух стран — постоянных членов Совета Безопасности осудить в ООН действия сирийских властей в отношении собственного народа.

Дело в том, что в использовании вооруженных сил против мирных демонстрантов они ничего зорского не видят. Более того, этот метод Коммунистическая партия Китая с успехом использовала для сохранения власти еще в 1989 году, когда на площади Тяньаньмэнь выжили люди, которым зачем-то понадобилась демократия.

Что дальше?

Тем временем в Сирии города бунтуют, офицеры и солдаты бегут из армии, реальная оппозиция отказывается от диалога. В стране льется кровь. На этом фоне президент Асад объявил, что в Сирии начались «новая эра» и общество идет «по пути настоящих реформ». Звучит здорово. Но и тут не без сложностей. Выяснилось, что одним из первых наступление новой эры почувствовал на себе известный сирийский бард Ибрагим Кашу — автор ставшей популярной песни «Асад, уходи!». Тело музыканта с перерезанным горлом нашли в одной из сирийских рек.

Ситуация сложная, как с ней справиться — не понятно. Одно должно успокаивать истерзанную душу сирийского президента — за границей у него еще остались настоящие друзья. Но на что могут надеяться граждане этой страны, ставшей «горячей точкой» на Земле?

Подготовил к печати Антон СЕРГЕЕВ.

У СОСЕДЕЙ

Граждане Латвии проголосовали за досрочный роспуск сейма

Согласно предварительным результатам, на прошедшем в Латвии референдуме более 94% граждан страны проголосовали за роспуск парламента.

Глава ЦИК Арнис Цимдарс отметил, что явка была «хорошей». Впрочем, согласно закону, результаты референдума будут признаны действительными независимо от того, сколько людей пришло к избирательным урнам.

Референдум о роспуске Сейма инициировал действующий на тот момент президент страны Валдис Затлерс. Причиной конфликта Затлерса с парламентариями стало нежелание последних дать ход расследованию обвинений в коррупции в отношении ряда депутатов и бизнесменов. Спустя неделю на выборах президента — в Латвии главу государства выиграл парламент — Затлерс проиграл влияниельному бизнесмену Андриус Берзиньшу. Роспуск сейма означает, что в сентябре в стране пройдут досрочные парламентские выборы.

Премьер-министр страны Валдис Домбровскис заявил, что голосовал за роспуск сейма, так как «новые выборы предоставят возможность силам, поддерживающим верховенство закона, получить большинство».

ЯНЫ — ПРА НАС

Иснаванне ў Беларусі палітзняволеных шкодзіць інвестыцыйнаму клімату

У гэтым перакананы выканаўчы дырэктар Усходняга камітэта нямецкай эканомікі

Иснаванне ў Беларусі палітчных зняволеных шкодзіць інвестыцыйнаму клімату. Такое меркаванне выказаў выканаўчы дырэктар Усходняга камітэта нямецкай эканомікі Райнер Лінднер у інтэрв'ю радыёстанцыі Deutsche Welle.

«Рэжым у Мінску павінен зразумець, што ён знаходзіцца ў вельмі цяжкім становішчы. Сам факт існавання ў краіне палітзняволеных шкодзіць інвестыцыйнаму клімату. Інвестары не маюць даверу да прававой сістэмы Беларусі. Уладам у Мінску трэба зразумець, што ў такой сітуацыі неабходна вызваліць палітзняволеных», — падкрэсліў Лінднер.

Паводле яго слоў, рост колькасці палітзняволеных пасля прэзідэнцкіх выбараў у снежні 2010 года «значна абмяжоўвае раманыя ўмовы працы замежных кампаній у Беларусі і ўплывае на крэдытаздольнасць гэтай краіны, а таксама на прысутнасць там нямецкага бізнесу». Таму мы амаль адразу пасля снежаньскіх падзей мінулага года пачалі патрабаваць вызвалення дэманстрантаў», — нагадаў Лінднер.

Паводле слоў выканаўчага дырэктара, ён «не адзін раз размаўляў з членамі беларускага ўрада наконт таго, што для нямецкіх інвестараў галоўнай умо-

вай пашырэння іх дзейнасці ў Беларусі з'яўляецца праваявая бяспека і стварэнне ліберальнага грамадства». «У адміністрацыі прэзідэнта гаюцца над палітчных пераемам вельмі нізка», — дадаў ён.

Лінднер выступае супраць увядзення эканамічных санкцый у адносінах да Беларусі, якая, паводле яго слоў, «найперш адаб'юцца на простых грамадзянах». Разам з тым ён вітае санкцыі палітчных.

«Праўда, «чорны спіс» асоб, якім забаронены ўезд на тэрыторыю Еўрасаюза, трэба было б старацца правярць. Магчыма, нечыя прызвышчы апынуліся ў ім незаслушана, а тых, хто, напрыклад, адканы за арганізацыю паказаных суду над дэманстрантамі ці за адлічэнне студэнтаў, у гэтым спісе няма», — заўважыў Лінднер.

Германія, паводле яго слоў, рэзультатую «кожы праходзіць трыбаўрад «Дружба». «Па ім да нас з Расіі паступае нафта», — растлумачыў нямецкі чыноўнік. Таму ў пытанні пра эканамічныя санкцыі важна ведаць меру, «каб не справакаваць не зусім адкаватную рэакцыю з боку Мінска», лічыць Лінднер.

Антон ТАРАС.

У НИХ

Премьер Японии извинился...

За невыполнение предвыборных обещаний 2009 года.

«Направление предвыборного манифеста было верным. Мы рассчитывали источники доходов за счет сокращения и урезания лишних расходов (государства), однако пока нам не удалось изыскать необходимых источников. Я должен принести свои извинения за то, что есть положения, которые не удалось реализовать», — заявил премьер Наото Кан во время выступления в парламенте. Аналогичные извинения на

встрече генеральных секретарей Демократической и двух оппозиционных — ЛДП и Комэйто — партий принес генсек правящей партии Кацуя Окада. Демократическая партия Японии пришла к власти в результате победы на парламентских выборах в августе 2009 года, преврав 50-летнее правление Либерально-демократической партии. Однако демократы столкнулись с внешними и внут-

решними трудностями, пытаясь реализовать взятые на себя обязательства. Не сумев выполнить обещания о переносе американской военной базы Футанга за пределы Окинавы, в отставку подал первый премьер-министр демократов Юкио Хатояма. И вот теперь извиняется Наото Кан. Многие из широко заявленных социальных программ были осуществлены лишь частично или скорректированы по ходу выполнения.

В России вспомнили Владимира Высоцкого

Он умер 31 год назад. В московском парке «Танганский» собрались друзья и поклонники актера и поэта. В центре-музее «Дом Высоцкого на Тангане» открылась новая выставка «Мой Гамлет», посвященная 40-летию премьеры «Гамлета» в Театре на Тангане. Неизменным исполнителем главной роли в спектакле был Владимир Высоцкий.

ПЕРСОНА

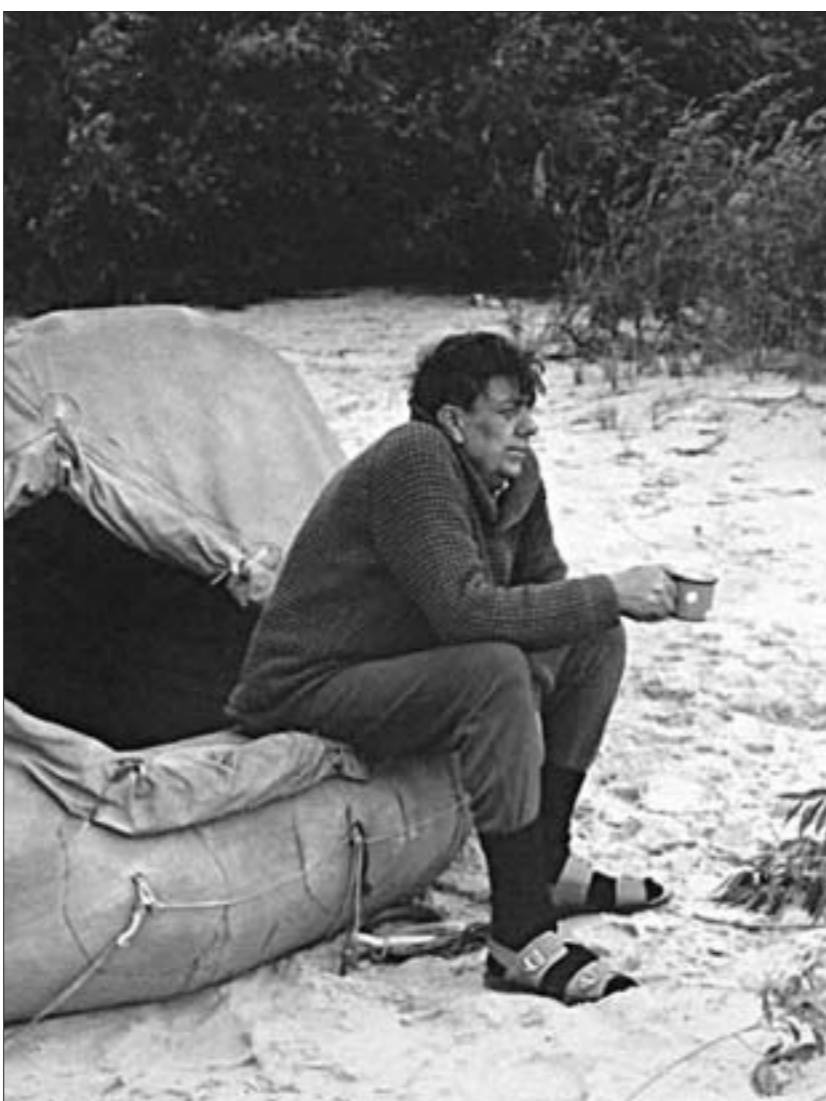
ПРАЕКТЫ

Уладзімір КАРАТКЕВІЧ:

«Ідзе воля для майго народа?!»

“Я не пісьменнік рамантычнага складу, — скажа ён у адным з інтэрв’ю. — хто хоча, каб я яго наважыў, — хай здасць гэта азначэнне, гэты ярлык у архіў...”

Бываючы на Прыпяці, не мінаю тысячагадовага Турава. І не адно таму, што тут скрозь наша прагісторыя, якая пачалася ад драўляна — людзей, што жылі паміж дрэў, у лясках, баюцца дрэў пуншах. Яшчэ за часамі Нестара-Лепціна тут кіпела жыццё, а было гэта ой як даўно, акурат як Рагвалод атабарыўся ў Полашчу-градзе. Адны кажучы, што назва горада ад варага тура, які заснаваў яго. Іншыя, тыя, што ставяць пад сумненне варажскае паходжанне Рагвалода, сцвярджаюць, што гэтакае ж сумнінае і варажскае паходжанне тураўскага Тура, нават калі параўнаць ягонае імя з імям больш гістарычна вядомага тураўскага князя Буй-Тур-Усевалада...



Іншыя сыходзяцца на тым, штоТураў займеў сваё імя ад вымерлай жывёлыны тура, апошні з якіх быў забіты ў 1627 годзе і ў параўнанні з якім ягоны бліжэйшы сваяк, сучасны волат пуншаў — зубр здаецца задробнем. Так тое ці не, але Тураў, роўна як і прыпяцкая грудка, лугавіны і затока, прыцягвае да сябе, вабіць людзей няўрымлівых, дапытлівых — сваімі легендамі, тамніцтвамі і паданнямі.

Усё гэта не магло не крануць, не ўзрушыць уражліваю душу Караткевіча, які жыў гісторыяй. Яна была яго стыхій і натхненнем, арганічнай часткай духовага жыцця. Тая вандроўка на Прыпяці ў 1984 годзе стала апошняй у жыцці вялікага паэта і гістарычнага вандроўніка...

Але вандроўка ні ў якім разе не спынена, ва ўсялякім разе для наступнікаў, бо і насамрэч напісанне Караткевічам — застаецца. І кліч ў дарогу новыя пакаленні людзей, што пачынаюцца ці спрабуюць пачынаць беларусамі...

“Я не пісьменнік рамантычнага складу...” Што меў на ўвазе Уладзімір Сямёнавіч, рачыў здаць гэты азначэнне, гэты, які ён сам скажаў, ярлык у архіў? Вергодна, і гэта хутчэй за ўсё, пісьменнік такім манерам рашуча адмяжоўваў сваю творчасць ад спрошчанага яго ўспрыняцтва. Так, яго цікавіла гісторыя пераважаючых прычын, легенда, паданне. Ён сапраўды шырока абарыўся на творчы вымысел, не капіраваў з навуковай дакладнасцю гістарычныя падзеі і факты, а ствараў мастацкі лепіс сваёй зямлі і свайго народа. А гісторыя цікавіла Уладзіміра Караткевіча ў тым рэчышчы, які ўплыву яна зрабіла на духоўнае жыццё людзей, на іх свядомасць, лад жыцця. А гэта нешта больш важнае і грунтоўнае, чым проста рамантычнасць. У паўвадзімне ёсць якасць к словы, выказаныя ў артыкуле “Аляксей Канстанцінавіч Талстой”, якія, па-мойму, і з’яўляюцца ключом да разумення творчасці пісьменніка: “Лершын вартасцю ўскага твора павінен быць высокая сучаснасць, якая адказвала б на ўсе пытанні чала і рухала б грамадства наперад... Гэта самае галоўнае, але гэта сучаснасць не трэба разумець вузка. Гэта не значыць, што мы абавязкова павінны браць сюжэт з нашых дзён. Не, усякі гістарычны твор можа і павінен выяўляць многае з таго, што думалі сучасныя людзі. Чалавек жа амаль заўсёды мучыцца аднымі і тымі ж пытаннямі...”

Натуральна спытаць: якія пытанні мучылі самога Уладзіміра Караткевіча? Што падштурхнула ягоную творчую думку? Што вяло па груваздак дарозе беларускай гістарычнасці? У 1963 годзе ён занатэ ў дзённіку: “Мне заўсёды краля са сэрца нейкая недарочная прамажэвацца нашага народа (“народ-межумок”, казалі б расіянэ). Заўсёды ён за кагосьці... І амаль ніколі ён не быў сам за сябе. Чатырнаццаць гадоў, як я зразумуў гэта, і ўсё гэта стала для мяне адной вечнай крыніцай пакут...”

Прыкладна ў той жа час, калі было гэта напісана, на самым пачатку шасцідзясяціх, Караткевіч распачаў працу над сваім, можа, самым значным раманам — “Каласы пад сярпом тваім”. Пазней Васіль Быкаў слухна ззначыў (маючы на ўвазе “Каласы...”), што такой шырыні публічнай гістарычнасці эпохі і такога паэтычнага пранікнення ў яе яшчэ не было ў беларускай прозе”. Раман — а ён пра падзеі напярэдзін паўстання 1863—1864 гадоў — быў народжаны патронею самога жыцця, глыбокай унутранай неабходнасцю Караткевіча раскрыць нацыянальны характар і душу свайго народа. У гэтым сэнсе паканальны радкі з напісанага ў самім ра-

творчае сумленне? Відзець, усё гэта таксама ўплывала. Даследчык прыходзіць да вываду, “што чарнавіч трыццаці і чацвёртай кнігі (калі ён існаваў) хутчэй за ўсё знік летам 1982 года”. Тут вярта патлумачыць: улетку 1982 года Караткевіч з жонкай быў у Сімферопалі. І, хутчэй за ўсё, ведаючы дзе гаспадару, невядомыя абкаралі іхню кватэру...

Але гэта толькі версія, адна з многіх. Думаецца, што Уладзімір Сямёнавіч і на праўду марыў закончыць раман, паказаць разгром паўстання і ўсё, што супраўджала тыя падзеі. Яму было сапраўды страшна гэта зрабіць, бо надзвычай цяжка паказаць смерць сваіх герояў, з якімі зрадніўся. Гэта з аднаго боку. А з другога, вергодна, не менш балоуча было распасціць пра непрыгляднасць паводзіў многіх пращурнаў, якія за тры рублі — ці колькі там — здавалі паўстанцаў расійскаму войску. Ва ўсялякім разе Караткевіч прасіў сваіх чытачоў патрываць крыву, даць яму сабрацца з сіламі, бо “шмат якім людзям, і мне, і вам — спадзяюся — пасля прачытання ішчэ ненапісаных частак “Каласоў” будзе невыносна балоуча”. “Разумеецца, — крычала яго душа, — усё, што вы ў гэтай кнізе прачыталі (не зважаючы на ўсе наездзі, бойкі, аблогі, дуэлі, нават забойствы) — не было ідыліяй, “сялянкай”, як казалі продкі. Зараз пачынаецца катэлі сур’ёзнае”.

Можна толькі здагадвацца, што меў на ўвазе Уладзімір Сямёнавіч, кажучы гэтае — “зараз пачынаецца нешта сур’ёзнае”. Мо тое, што гісторыя мае ўласцівае паўтарацца? А мо тое, што гэтае паўтаранне абарочваецца часцяком фарсам?...

У сярэдзіне 90-х на ўласныя вушы пачуў аднаго вешчуна — палітолага? Які, без ценю сумнення, абвясціў паспалітым беларусам: “Кастусь Каліноўскі — звычайны тэарыст, бо ён падставіў пад віселіцы простых сялян”. Ці ж не агідны, брыдкі фарс, ці не здзек з гісторыі і нашай памяці? Ці не такое наступства “адлігі” прадчуваў аўтар “Каласоў”? Можна, таму і шкадаваў гэтых самых паспалітых людзей, кажучы пра ненапісаннае, што яго будзе невыносна балоучым. Так яго атрымліваецца. А як будзе далей?..

У 1980 годзе Караткевіч, быццам на споведзі, занатэ глыбока вынашанае: “Часам, у злыя гадзіны, я нават не ведаю, ці люблю я беларусаў, да якіх маю гарна не належаць. За вяржухаму цягнуўся да таго, да чаго не трэба, за мяккасцю, што мяжуе з рэптыліянасцю, за тое, што яны знадта сумленныя і “верныя Янку”. Але нават у тыя хвіліны я разумю, за пагардаў да самога сябе (бо яны — гэта я), што адна справа не любіць чалавек, і зусім іная — не раတာваць яго, калі ён топіцца. Я стану рататаваць”.

І ратаваў, і ратаваў сёння. бо напісанае ім — і проза і паэзія — апыршыцца нашых спадзяванняў, мар, духоўнага крыніца для ўсіх, хто хоча пачынацца Чалавекам на сваёй зямлі і ў свеце.

“Калі б мне ўдалося пасля “Каласоў” напісаць некалькі раманнаў і апоўвечы і давесці дзею да нашых дзён, я б лічыў, што справа жыцця зроблена, — чытаў ў аўтабіяграфіі “Дарога, якую прайшоў” ад 1 снежня 1964 года. — Але да гэтага так далёка! Трэба працаваць. Не для сябе, а для майго роднай краіны, для Беларусі, якой, калі дзавольці лёс, я паслужу, калі будзе дадзена здэнь, — многа або мала, але да канца”.

Яму лёс адвёў яшчэ 20 гадоў. І было напісана шмат: “Хрыстос прызямліўся ў Гародні”, “Чазенія”, “Чорны замка Альшанскі”, “Буй. Есць. Буду”, мноства вершаў, балад, эса, драм... “Роўнага яму няма і наўрад ці ўжо будзе”, — адзначыць Васіль Быкаў. Куды я справдзіцца! Аднак вярта прызначыць “Каласы пад сярпом тваім” — раман, які многія з нас лічыць найважнейшым у творчым лёсе Уладзіміра Караткевіча, цяпер сустэна вядомага пісьменніка.

...Даўно быў на Прыпяці, ды яшчэ глыбокай восенню. У такую пару там, як і паўсюль на Беларусі, — халодная зліва, туманы. А перад вачыма — месца, дзе ў ліпені 1984 года прычаліў да берага плыт з трыма сярбамі-вандроўнікамі — Уладзімірам Караткевічам, Пётрам Драчовым і Валыціям Жада-новічам. Якраз тут яны падлілі вогнішча,

ставілі намёт... “Ліпень 84-га быў спякотным, а на ноч прыемная прахалода, — расказаў мне потым Пётра, — і ўсё ў нас ладзілася... У кожнага быў занятак: Уладзіміра Сямёнавіча займалі краевяды. А як прычальвалі да берага, то падоўгу гаманіў з мясцовымі людзьмі, нешта занатоўваў у бланкет. Валыцін не разлучаўся з фотакамарай: яго вабілі гнездаванні шэрэх чапляў, драўляная архітэктура, культурныя пабудовы. А пры мне быў зводнік, ды яшчэ гідрасасцом і гарпун, таму юшкай мы былі забяспечаны... Увечары ставілі намёт, раскладвалі вогнішча. Так — ля агнішча, пад зоркавым небам — і бавілі ўсе ввечары. Размовы, вершы, планы... І ніхто не прадчуваў, што пад канец вандроўкі абрынецца бяда...”

Абавстрэанне язвавай хваробы застала Уладзіміра Сямёнавіча зняпачу. Трыццаць год было немагчыма, таму прынялі рашэнне вяртацца ў сталіцу — неадкладна... Далей усё разгорталася імкліва і... трагічна. Урачы так і не здолелі ўратаваць Уладзіміра Сямёнавіча, казалі пасля, быццам прабадняя язва, быццам не адрозу ўстанавілі дакладны дыягназ, што было запозна, ну і ўсё такоое...

Аднойчы ў майстарні Пятра Мікалаевіча мне давалося трымаць у руках выданае “Каласоў”, дараванае мастаку Караткевічам. І вось тады Пётра, даруючы мне асобнік “Чорнага замка Альшанскага”, ім аформленага, расказаў дзіўны эпизод пра... “Каласы” і яго аўтара. “Усё было акраз у гэтай майстарні, — разгортваючы “Каласы”, таямніча прамаліў мне сябра, — мы, як гэта бывала і раней, вялі гаворку адрозу пра ўсё — пра палітыку, літаратуру, гісторыю... Канечне, не абшлі ўвагай тэму, якая ўсіх нас хвалывала яшчэ ад студэнтскай пары — паўстанне 1863 года. Тройкі спрачаліся наконт сялян, шляхты і не здабытай волі... Тут Караткевіч разгортвае кніжку, знаходзіць словы Алеса Загорскага: “Бунт ідзе... Ідзе паўстанне... Ідзе воля да майго народа і ўсіх народаў!” Далей шарыкаві рукі закрэслівае апошні сказ і прасіць у мяне чырвоны фламастор і белы аркуш. Натуральна, усё пад рукай... Пасярод аркуша акуратна піша чырвоным па беламу: “Ідзе воля да майго народа і ўсіх народаў?”.

Мне і Жадановічу толькі імгненне спатрэбілася, каб зразумець фірменны Валодзеў фортэль — жартаўлівы, крывы іранічны і адначасова горка-балоучы, трапны. Тут, як кажучы, без каментарыяў... Шкада толькі, што застаецца напісанае ў кнізе, а не ўкладзенае ад рукі...

Стоячы на прыбярэжным жывіры, прыгадваў радкі з верша, напісанага Караткевічам незадоўга да падарожжа і прачытанага сябрам якраз тут, на гэтай пісчанай выспе пры святле зыркага катэстра:

*Час стагоддзі, як касой сцінае,
Вершы, царства, догмы ідуць да ценю...
Усё мінае — Гонар не мінае,
Бо народжаным адным сумленнем.*

*Калі сонца выб’ецца з туману,
Толькі і ў іспомніць хор народаў
Войнаў сваіх, святых і зраненых,
Рыцару сумлення і свабоды.*

Радкі адрасаваліся Васілю Быкаву, гэта цяпер дакладна вядома. Але ж яны, радкі гэтыя, з нашага чытацкага гледзішча ў роўнай ступені могуць быць аднесены да самога Караткевіча. Ён і ў жыцці, і ў літаратуры, і ў сваёй грамадзянскай прышырым сумлення і свабоды.

“Ён не вымагаў нічога, бо быў з ліку тых сапраўдзых радзік цяпер “бясрэб-ранкі”, што любіць адно — аддаваць, адрываць, радываць іных, нічога не патрабуючы ўзамен, — скажа пасля смерці пісьменніка Васіль Быкаў. — Ён да апошніх дзён шчодра адраваў праца і налева, аддаваў і ашчэспліваў увагу, беручы са сваё шчодрае душы скардонкі свайго багатага таленту”.

Таму і чуваць па Беларусі, не зацікава:

*Буй. Есць. Буду.
Таму, што заўжды, як праплеты,
Жыў бяздонна трыгогай,
Таму, што сэрца мае распята
За ўсе мільярды днугок...*

Георгій ЧЫГІР.

У Стоўбцах пабудуюць завод па вытворчасці чыгуннага ліцця

Новы завод па вытворчасці высокакакладнага і высокатрывалага чыгуннага ліцця будзе будавацца ў Стоўбцах на базе філіяла ААТ “Мінскі матарны завод”. Пра гэта паведаміў прадстаўнік Міністэрства прамысловасці Алег Лашкевіч.

Арэнцёрывачны кошт праекта — 100 млн еўра, завод будзе ўзводзіцца на працягу трох гадоў, перадае БЕЛТА.

Паводле яго слоў, ужо праведзены конкурс на закупку тэхналогій пад гэту вытворчасць. Зараз выбіраецца пастаўшчык абсталявання і тэхналогій. На працягу гэтага месяца будзе праведзены тэндэр.

ОТДЫХ

Экстрим не жэлаете?

Экстремальны отдых в заброшенных деревнях начали практиковать в Лепельском районе.

Суть проекта с пасторальным названнем “Домик в деревне” поля романтики романов Даниэля Дефо і жосткой суровости будней известного реалиста-шоу “Последний герой”, адаптированных под белорусские реалии. В центре внимания пять молодых семей, заброшенных в глухую лепельскую деревню, единственным жителем которой является приезжающая на лето престолепая дачница. По условиям конкурса алкоголь и курение строго запрещены. Взять с собой Робинзоны смогут только предметы личной гигиены, одноразовую посуду и вещи, необходимые для выполнения заданий.

Очки, полученные в конкурсах, имеют первостепенную важность как для победы в целом, так и для элементарного пропитания: их выплывают автоновки и ракетками — местной валютой. Только за эти деньги участники могут приобрести продукты в автолавке. Ценники вы-

ставлены без жалости и снисхождения. Так, за банку тушенки придется расстаться с 50 автоновками, по 30 автоновок стоят килограмм сахара и соли, по 10 — бутылка минералки, пачка макарон или плитка шоколада, а заработать за конкурс в зависимости от степени его сложности можно максимумом от 10 до 50 очков, и, соответственно, автоновки. Угощать куллеными продуктами конкурирующих членов команд нельзя, разрешен только натуральный обмен.

Первая группа Робинзонов проверила свои силы с 22 по 24 июля. На протяжении двух дней им предстояло выполнить около 10 заданий. Например, поймав в большом загоне гуся и приготовив из него обед.

Как надеются организаторы, новый необычный вид отдыха привлечет любителей экстремального туризма и найдет дальнейшего распространения в районе.

ЭКСПЕРИМЕНТ

На осужденных недели навигаторы

Браслеты, оснащенные GPS-системой, в качестве эксперимента стали использовать для осужденных под залог и к домашнему аресту в Минском районе, сообщил заместитель Генерального прокурора Беларуси Алексей Ступ.

“Проводится эксперимент, в качестве полигона выбран Минский район”, — рассказал замгенпрокурора, уточнив, что эксперимент проводит департамент исполнения наказания и управление надзорно-исполнительной деятельности МВД.

КРИМИНАЛЬНАЯ ХРОНИКА

Забілі і... забетаніравалі

Следчы аддзел пракуратуры Мінскай вобласці скончана расследаванне кримиональняй справы па абвінавачанні двух жыхароў Смалевіцка ў наўмысны прычыненні 29-гадоваму жыхару гэтага райцэнтэра цяжкіх цялесных пашкоджанняў, ад якіх ён памёр.

Адзін з абвінавачаных раней судзіўся за зласнае хуліганства, другі — за крадзяжы.

Як сказала БелаПАН старшы памочнік пракурора Мінскай вобласці Таццяна Калініна, 9 ліпеня 2010 года была ўзбуджана кримиональня справа па факце знікнення 29-гадовага жыхара Смалевіцка. Ён знік 27 чэрвеня. Апошні раз мужчыну бачылі, калі ён выходзіў з бара на вуліцы Цэнтральнай у райцэнтэры. Толькі амаль праз дзевяць месяцаў труп зніклага выявілі ў падвале аднаго з жывых дамоў.

Следства ўстанавіла, што ў ввечары на 27 ліпеня мужчына быў забіты двама знаёмымі ў кватэры збыта ж дома, дзе яны выпівалі. Ад пабоў ён сканаў. Каб схвацьця сляды, раяніць ягоны труп быўся сабятэльнік з дапамогай ішчэ аднаго чалавека забетаніравалі ў яме ў падвале.

Дзевяці абвінавачаных следствам кваліфікаваны як наўмыснае прычыненне цяжкіх цялесных пашкоджанняў, небяспечных для жыцця, здзееіснае на плярэдзіншэй змове групой осіб. Кримиональня справа накіравана для разгляду ў суд Смалевіцкага раёна.

Ці будуць судзіць тых, хто фабрыкаваў справы?

У раённых судах Гомеля праходзяць слуханні кримиональняй справы за збыт наркотыкаў па абставінах, што наоў адкрыліся, якія былі выяўлены пры праверках пракуратуры і КДБ.

Як паведаміла БелаПАН маці аднаго з абвінавачаных у збыце наркотыкаў Ірына Балуева, ёй вядома па крайняй меры пра выцяг такія справы, якія накіраваны на пераліг.

“Цыя справы — гэта менавіта за збыт наркотыкаў. Справы вельмі падобныя: міліцыянты давалі грошы падстаўным асобам на закупку наркотыкаў, і не толькі грошы, але і самі наркотыкі, а потым фальсіфікавалі справы ў дачыненні да раней судзімых”, — расказвала Ірына Балуева.

Яна ўваходзіць у групу жанчын, не згодных з рашэннямі суда па кримиональнях справах іх блізкіх. З 2007 года актывісты групы правялі дзсяткі акцый і дамагліся вынясання 22 пракурорскіх пратэстаў на судовыя пастановы. У снежні 2010 года А.Лукашэнка даручыў кіраўніку Адміністрацыі прэзідэнта

Уладзіміру Малеку і генпракурору Рыгору Васілюву разабрацца з пытаннямі, паднятымі прадстаўнікамі групы.

Па словах спадарыні Балуевай, у Гомель прывядзілі прадстаўнікі апэратыўна-аналітычнага цэнтэра пры прэзідэнце Беларусі, якія сустракаліся з жанчынамі.

“Яны запанілі, што збыць будуць перагледжаны. У выніку ў 2010 годзе справы майго сына правяралі і пракуратура, і КДБ”, — сказала жанчына.

Паводле заключэння пракуратуры, расследаванне ўстанавіла шэраг абставін, якія сведчаць аб невінаватасці абвінавачанага. У маі 2011 года прэзідэнт абласнога суда прысуд у дачыненні да Канстанціна Балуева адмянуў, а ягоную справу накіраваў на новае судовае разаблічэнне. На дадзены момант справа слухаецца ў судзе Чыгуннага раёна Гомеля.

ВНИМАНИЕ!

Минздрав рекомендует

регистрировано более 21 тыс. случаев заболевания. Основные очаги инфекции отмечаются во Франции (12.699 случаев), Германии (1193), Италии (1500), Испании (2261), Румынии (1619), Бельгии (382), Швейцарии (589), Соединённом Королевстве (550).

Воспалительные заболевания связанные с циркулирующей вирусом генотипов D4, B3 и D9. Среди заболевших в странах Европы — дети от года до четырех лет и молодежь в возрасте 15–29 лет. Большинство из них не было вакцинировано против кори. В связи с эпидемическим распространением кори в европейском регионе значительно возросла вероятность инфицирования не имеющих иммунитета к заболеванию граждан Республики, а также вероятность завоза этой инфекции на территорию страны — уже зафиксировано 30 случаев, в основном это взрослые люди, вернувшиеся из Европы, сообщает пресс-служба Минздрава.

Гэтанне ў мінскага Музычнага тэатра халіпа імпэту на Даніцэці, але недастаткова грошай на «12 ступляў»

Свой 41-ы сезон Беларускае дзяржаўнае акадэмічнае музыкалае тэатр завяршыў прэм’ерай, а калектыв прапавідаў, што ў верасні глядачы проста ахнуць.

Кіраўніцтва тэатра задаволена тым, як прайшоў чарговы, пасляюбілейны сезон. Скарэж песпеху ў людзях, якія далучыліся да калектыва тэатра, упэўнены мастацкі кіраўнік установы Адам Мурзіч. Новага галоўнага рэжысёра музыкамеды Сусанну Цырук спадар-

Мурзіч, не хаваючыся, называе “козырам” тэатра.

Што б ні стала нагодай для песпеху, але Музычны тэатр здолеў падрывацца пяць новых пастановак, дзевяць канцэртных праграм і два адрэстаўраваныя балеты.

Завяршылі сезон таксама прэм’ерай. Рэжысёр-пастаўшчык Ганна Маторная вырашыла замахануцца на класіку і паставіць каміную оперу ў адной дзее “Званочак, ці Шлюбная ноч ап-

тэкара” кампазітара Газтана Даніцэці. Акцёры тэатра не прычычаліся да працы з оперным матэрыялам, але, па прызначэнні Маторнай, так уцягнулі ў працу, што вынік мусіў ураць глядачоў.

Шкада, але калектыв тэатра так і не паспеў паставіць эксканцэртны балет у дзвух дзех “12 ступляў”. Проста не халіпа грошай.

Марыя МАЛЕВІЧ.

Міністэрства здравоохранення рэкомэндует беларусам, не балеюшым корыю ілі імеюшым адно прывіку протыв этога забалевання, праставі друкват-ную іммунізацыю да поездкі в европейске страны.

По даным Европейского регионального бюро Всемирной организации здравоохранения, в странах европейского региона наблюдается осложнение эпидемической ситуации по заболеваемости корью. Всего в 38 странах Европы за-

регистрация более 21 тыс. случаев заболевания. Основные очаги инфекции отмечаются во Франции (12.699 случаев), Германии (1193), Италии (1500), Испании (2261), Румынии (1619), Бельгии (382), Швейцарии (589), Соединённом Королевстве (550).

Воспалительные заболевания связанные с циркулирующей вирусом генотипов D4, B3 и D9. Среди заболевших в странах Европы — дети от года до четырех лет и молодежь в возрасте 15–29 лет. Большинство из них не было вакцинировано против кори.

В связи с эпидемическим распространением кори в европейском регионе значительно возросла вероятность инфицирования не имеющих иммунитета к заболеванию граждан Республики, а также вероятность завоза этой инфекции на территорию страны — уже зафиксировано 30 случаев, в основном это взрослые люди, вернувшиеся из Европы, сообщает пресс-служба Минздрава.

ОФИЦИОЗ

«Престижность профессии судьи падает...»

В год около ста белорусских судей привлекаются к дисциплинарной ответственности. Об этом недавно заявил бессменный председатель Верховного суда Валентин Сукало во время онлайн-конференции на сайте belta.by.



— Какие меры с вашей точки зрения могли бы повысить доверие людей к нашей судебной системе? — Не всегда то, что публикуется...

— иногда даже не самые сильные юристы с точки зрения подготовки. Есть человеческий, профессиональный фактор и другие обстоятельства...

ДЕТАЛИ

Штрафы без судов. Не исключено, что в ближайшее время сотрудники милиции будут сами назначать штрафы по административным делам.

Будут ли конфисковывать авто? Уже не первый год чиновники говорят о том, что необходимо усилить наказание для нетрезвых водителей.

АКТУАЛЬНО

«Надо менять сознание судей и прокуроров»

Представители Генпрокуратуры считают, что суды неоправданно часто применяют наказание в виде лишения свободы.

«Лишение свободы, к сожалению, осталось на том же уровне от общего числа преступлений — в пределах 25 процентов» — говорит генпрокурор.

МАРИНА КОКТЫШ

СУСЕДЗИ

Палякі лічаць, што беларускія ўлады варожа ставяцца да Польшчы

Большасць палякаў лічаць, што Беларусь неспрыяльна адносіцца да Польшчы.

Тыя дадзеныя апублікавалі польскія сацыялагі. Гаворка ідзе пра стаўленне беларускіх улад, а не беларускага народа да Польшчы...

СУР'ЭЗНА ТЭМА

У 2010 годзе Беларусь прадавала звычайнае ўзбраенне ў Емен, Судан, Нігерыю, Уганду і Азербайджан

Уважліва прачытаўшы звесткі, якія прывяла Беларускі рэгістар ААН па звычайных узбраеннях...

ЗАБЕГ

На агоньні іспытаў стварэння спартрэактываў мяне, першакурснік, даручана абараняць гонар журфака...

«САБАЧАЯ ПРАФЕСІЯ»

З фельетонамі гэтак распаразваюся, што не ведаю меры. Падабаецца, што хтосьці паважліва са мною вітаецца...

«Дзяды»

Пасля таго як студэцкае жыццё застаецца за дзядзькамі, нам належыць прайсці трохмясячныя вайсковыя зборы ў Слоніме...

ЛІШНІ НУЛІК

Неўзабаве Слава Наздрын-Платніцкі перабраецца ў інтэрнат, і мы жывём з ім у адным пакоі.

Трымаючы квіток, Слава ледзь не запытвае ад існасця: «На 140 рублёў можна абавязаць Богам за паўгады».

Мой лістапад... Алеся УСЕНЯ

(Працяг. Пачатак у №№ 107–110.)



Усёно, дык ён цябе ў сваім фельетоне на шматкі разрэзе...

І тут Зуйкевіч абсякаецца, уцяміўшы, што неабачліва лягнуў лішняе, непрыемнае для мяне.

НЕ ТОЕ ЗОЛАТА, ШТО БЛІШЧЫЦЬ

У кожным раёнцэнтры знойдзецца дзясцат-другі грамаданаў, якія спрабуюць нешта зарыфмоўваць і закідваюць рэдакцыі сваімі «творамі».

КУ, ЧАРНЕНКА!

Краінуці дзядзькаў падаюць з дрэва жыцця, як пералесляў жалуды з дуба: Суслаў, Брэжнёў, Андропаў...

МАРИНА КОКТЫШ

Пасля таго як студэцкае жыццё застаецца за дзядзькамі, нам належыць прайсці трохмясячныя вайсковыя зборы ў Слоніме...

І тут Зуйкевіч абсякаецца, уцяміўшы, што неабачліва лягнуў лішняе, непрыемнае для мяне.

НЕ ТОЕ ЗОЛАТА, ШТО БЛІШЧЫЦЬ

У кожным раёнцэнтры знойдзецца дзясцат-другі грамаданаў, якія спрабуюць нешта зарыфмоўваць і закідваюць рэдакцыі сваімі «творамі».

КУ, ЧАРНЕНКА!

Краінуці дзядзькаў падаюць з дрэва жыцця, як пералесляў жалуды з дуба: Суслаў, Брэжнёў, Андропаў...

МАРИНА КОКТЫШ

Пасля таго як студэцкае жыццё застаецца за дзядзькамі, нам належыць прайсці трохмясячныя вайсковыя зборы ў Слоніме...

І тут Зуйкевіч абсякаецца, уцяміўшы, што неабачліва лягнуў лішняе, непрыемнае для мяне.

НЕ ТОЕ ЗОЛАТА, ШТО БЛІШЧЫЦЬ

У кожным раёнцэнтры знойдзецца дзясцат-другі грамаданаў, якія спрабуюць нешта зарыфмоўваць і закідваюць рэдакцыі сваімі «творамі».

КУ, ЧАРНЕНКА!

Краінуці дзядзькаў падаюць з дрэва жыцця, як пералесляў жалуды з дуба: Суслаў, Брэжнёў, Андропаў...

МАРИНА КОКТЫШ

Пасля таго як студэцкае жыццё застаецца за дзядзькамі, нам належыць прайсці трохмясячныя вайсковыя зборы ў Слоніме...

І тут Зуйкевіч абсякаецца, уцяміўшы, што неабачліва лягнуў лішняе, непрыемнае для мяне.

НЕ ТОЕ ЗОЛАТА, ШТО БЛІШЧЫЦЬ

У кожным раёнцэнтры знойдзецца дзясцат-другі грамаданаў, якія спрабуюць нешта зарыфмоўваць і закідваюць рэдакцыі сваімі «творамі».

КУ, ЧАРНЕНКА!

Краінуці дзядзькаў падаюць з дрэва жыцця, як пералесляў жалуды з дуба: Суслаў, Брэжнёў, Андропаў...

МАРИНА КОКТЫШ

З фельетонамі гэтак распаразваюся, што не ведаю меры. Падабаецца, што хтосьці паважліва са мною вітаецца...

«Апошніх фразій» за пяць журфацкаўскага гаду былі для мяне тыя вайсковыя зборы. І ў мяне на ўсё жыццё засталася ўражанне...

МАРИНА КОКТЫШ

«САБАЧАЯ ПРАФЕСІЯ»

З фельетонамі гэтак распаразваюся, што не ведаю меры. Падабаецца, што хтосьці паважліва са мною вітаецца...

«Дзяды»

Пасля таго як студэцкае жыццё застаецца за дзядзькамі, нам належыць прайсці трохмясячныя вайсковыя зборы ў Слоніме...

ЛІШНІ НУЛІК

Неўзабаве Слава Наздрын-Платніцкі перабраецца ў інтэрнат, і мы жывём з ім у адным пакоі.

МАРИНА КОКТЫШ

Трымаючы квіток, Слава ледзь не запытвае ад існасця: «На 140 рублёў можна абавязаць Богам за паўгады».

СПОВЕДЗЬ

ВНЕ ИГРЫ

Мой лістапад...

(Заканчэнне Пачатак на 7-й стар.)

У Жыткавічах мяне сустракаюць як самага высокага госця. Лепшы нумар у гасцінцы, багата накрыты стол у кабінце рэдактара... Пачуваю сябе ніякавата: зусім нядаўна сам быў усяго адказным сакратаром старадарожскай райгазеты, а заўтра давядзецца "вучыць розуму" сівельных рэдактараў з Лельніцаў, Петракава, Ельска...

Маё выступленне рэдактары газет, іхнія намеснікі і адказныя сакратары слухаюць уважліва, а хто-нікто нават і запісвае.

Пасля "афіцыйнай часткі" — банкет у вялікай зале рэстарана. Запрошаны ўсе ўдзельнікі семінара. На століках плішкі з гарэлкай і прыстойная закусь. Рэдактар жыткавіцкай раённай газеты, гаспадар, запрашае мяне за адасоблены ад астатніх стол, за які садзіцца сам, а таксама ўладкоўваюцца сакратары райкома. Пасярэдзіне — плішкі не з гарэлкай, а з каныяком. Буцьброды не з каўбасой, а з кройкі. Першы тост прапануецца за мяне, за тое, што ўсе пачулі з маіх усюды вельмі карысных парадаў і надалей будучы імі карыстацца. Ад няёмкасці ўсёга ў крэсле, бо, відавочна, такой пашаны ніяк не заслугоўваюць...

Ужо потым дамаю: мяне асабіста ніхто і не шанавалі. Шанавалі "прадстаўніку абкома партыі". У той час (зрэшты, як і цяпер) чалавек ацэньвалі не па ягоных асаблівых вартасцях, а па пасадзе, якую ён займаў.

Менталітэт вяртаецца...

Калі наведваюць ў родную вёску, і суседка Ганначка, і дзядзька Шаўдлаў, і ўсе астатнія выскоўваюць за асцярога і шкадаваннем прабракаваць: — Ой, заб'яўце цібе, Сашка, за твае грошы. Ой, заб'яўце...

Маш тэкстама, правёўшы да вяснічак, за пактаў у вачухах наказвае:

— Хоць бы, сыноч, не забілі цібе за гэтыя грошы, не пасадзілі ў турму... — А за што мяне забіваць? За што ў турму? — супакоівае з усмешкай. — Нікому дарогу не перабег, дай грошы не крадзенныя, заробленыя сваім гарбом, сумленна...

— Ну, глядзі, сыноч, глядзі! Чаму мае вясковыя землякі лічыць, што "вялікія грошы" тояць у сабе небяспеку? Таму што са вясковая ўлада падрывае нас пад адзіны грэбень. Для ўсіх, меркавалася, роўная магчымасць. І калі ты вытрымаеш з нагопу, зналічыць, нешта тут нячыстае. Начальнік мае машыну, бо ён крадзе ў дзяржаву. Сусед жа, які ні з таго ні з сёго пабудаваў дыктуючую хату, таксама ў некага ўкраў і за гэта пакалоціцца...

Мяркуючы па тым, што многія бізнэсоўцы цяпер гніюць у турмах (часцічак нязвошта), вярнуўся і савецкі лад, і ранейшы менталітэт...

Двойчы абкрадзеныя

Прыязджая ў офіс і хакаюся: дзверы — насцеж, у кабінцеце усё перавярнута, са сталаў зніклі камп'ютары, дарагія тэлефоны, апараты, некаторыя каштоўныя рэчы. Ноччу нас абкарацілі. Сакратарка заспакоівае:

— Зладзеяў міліцыя затрымала! Усе украдзеныя рэчы — там, у райаддзеле.

Еду ў міліцыю. Следчы пераказвае падзеі мінулай ночы. Улавамаўшы дзверы, зламаныянікі згроблі апараты ў пасціланкі і ўжо неслі іх па вуліцы. А тут на-сустрач едзе патрульна-паставы легкавік. Зладзеі ўсё кінулі і разбегліся ў розныя бакі. (Іх дарчы, потым так і не знайдучы.)

Нам вяртаюцца ўкрадзеныя рэчы. Усё ў наяўнасці, акрамя дарчаго ноўбука, які належыцца ад-наму з арэндатару. А яшчэ — ня-ма ніводнага тэлефоннага апарата. Пытаюся ў следчага:

— Куды ж яны падзваліся, калі зладзеі паўлікалі, кінуўшы, як вы кажаце, усё пасціланкі? Следчы ніякіма паціскае плячымі і, апусціўшы галаву, мармыча:

— Не ведаю... Тут усё, што было...

Выпадкова мой позірк спыняецца на тэлефонным апарате следчага — старадаўнім, з круглы дыскам. І ў думках раблю выснову: "Ну, "мент", заўтра будзе ў цібе новы тэлефон, імпартны"...

Бацькаў чамадан

Не паспела адбалець душа за крадзеж у офісе, як новая на-чыла. Ноччу, калі ўсім сям'я ад-пачывала на другім паверсе до-ма, зламанынік залез у расчыне-ную фортку на першым. Ён вельмі спяшаўся, баюся нас разбудзіць, таму толькі заско-чыў у мой кабінет, скапіў фанер-

ны чорны чамадан і выбраўся цераз уваходныя дзверы.

Гэты пацёрты чорны чама-дан для мяне вельмі дарагі. Ён належыў маёму бацьку.

Некалі бацька прывёз яго з Нямеччыны, дзе даслужваў па-сле вайны. З ім адным ён хадзіў ад маці ў прэчку, калі маладзёны моцна перасварыліся, у ім за-хоўваў самыя дарагія для сябе рэчы. Ніхто з нас, дзэццей, нават не ведаў, якія яны — тыя рэчы. Чамадан заўсёды ляжаў пад бацькавым ложкам, і нам было забаронена нават дакранацца да яго...

Адчыніць чамадан я змог толькі пасля бацькавай смерці. Ніякіх каштоўнасцяў, апрача ба-вяных і юбелійных узнагарод, у ім не было. Вайсковы альбом, па-жоўклыя газеты, нейкія веда-маскі (бацька ж служыў у лясніцтва аб'ездчыкам), брыт-ва-небеспелка, хрушчоўскае аблічча, кепкікі — ды і ўвогу-ле шмат яшчэ рознай драбязы, якую бацька чамусьці пілына за-хоўваў. Здзівіла, што там знай-шлося месца і машычку гар-бузаўкаў.

Нейкія ж асацыяцыі ў бацькі былі з ім звязаныя... Грунтоўна разабрацца з гэтай "бацькоўскай спад-чынай" я планавалі трохі пазней, калі надарыцца вольная часіна. А пакуль перавёз чамадан з вёскі ў сталіцу, у толькі што ад-будаваны дом, і паставіў яго ў сваім кабінцеце.

І вось пасля нечаканага на-чорта нашэсце разгублена стаю на тым месцы, дзе яшчэ ўчора месціўся чамадан, і ад распачы-душа разрываецца на шматкі. Зладзеі, безумоўна, вельмі расчараваліся, калі замест зола-та (а што ж яшчэ можна за-хоўваць у такім старадаўнім ча-мадане?) знайшоў гарбузікі. А для мяне тое, што знаходзіцца ў чамадане, — даражэй за любое золата. Такі і не паспеў я кі сслед разабрацца ў бацькавых рэчах. І праз іх ужо ніколі не змагу даве-дацца, чым ён жыў, чым дара-жыў, пра што думаў...

Цікава, што ў маім кабінцеце побач з чамаданам стаў паке-т з грашмыма (у той дзень я атры-маў дывідэнды за год), на які зладзеі ўвагі не звярнуў. Хай бы ён замест чамадана забраў той пакеч...

— Ну што тая каліцца? — раз-важваю. — Калі ўжо будаваць, дык адраза царкву!

Выдаткоўваю неабходныя сродкі, айцец Ігар, як сапраўдны працаб, наймае рабочых, закуп-ляе будматэрыялы, кантралюе ход будоўлі.

Тады і здараецца таямніча-загадкавая і адначасна трагічная гісторыя. З будоўлі сталі прападаць будматэрыялы: дошкі, бярвенне, плітка для агароджы. Выскоўваю мркуючы, што ўсё гэта крадзе сямейка, якая жыла цераз дарогу ад будоўлі. Але доказы няма. У міліцыю ніхто не завуляе.

Ці сапраўды быў зладзеём цалкам лысы (за што і атрымаў мяншкую Хрушчоў) гаспадар су-сцёскай сядзібы — невядама. Ад-нак жа, зусім яшчэ мацак, ён рап-там ні з таго ні з сёго памірае. Праз паўгода ягоная жонка накідае на сваю шыю лятло і таксама знаходзіць сабе месца на кладках, каля якіх акурат і будо-вецца царква. (Адзін мой знаёмы нежак пажартуе: "Гэта добра, што царква будзе стаяць каля могілак. Яна — як мытыя на той свет...") Цяпер ужо выскоўваю ўголас ка-жудь, што Бог пакараў сям'ю за спакусу на святое. (Каля царквы, якая стаяць ужо дзесяць год, да-гэта папары ляжаць у кучы рэшткі літкі, але на яе ніхто не пася-гае...)

Будоўля скончана, са-сталіцы, каб асвяціць царкву, прыязджае на "Мерседэсе" мітрапаліт Філарэт. Затым — шы-коўны банкет у гаалоўным стара-дарожскім рэстаране, на якім, акра-мя высокіх гасцей, прысутніча-юць кіраўніцтва раёна і ўсе, хто мае датычнасць да будоўлі. Мне садзіць побач з Філарэтам, па-ягоную правую руку. Тосты, віншаванні, падзякі...

На першым часе айцец Ігар (дарэчы, вельмі сумленны, шчыры чалавек і сапраўды без аніякай чарвяточыны святар) служыць у царкве сам. Затым прысылаюць новага святара, маладога, які праз год-другі змянушы пакінуць Пасеку (зай-меўшы царкву, яна ўжо стала сямлом), хоць я і купіў для яго хаціну паблізу царквы. Маладо-му святару, які ўжо мае сям'ю, проста няма за што жыць. Людзі ў царкву не пайшлі. Цяж-ка назваць "прыходам" трох-ча-тырох чалавек, якія толькі на Ра-даўніцу ставяць свечкі за сваіх памерлых родзічаў...

(Неверагодная, проста містычная акалічнасць, пра якую даведаўся, паставіўшы апошняю кропку ў гэтых натацках. З'ехаўшы з Пасекі ў іншую вёску, дзе пабудавалі новую царкву, ма-ладзі святар дазволіў жыць у куп-лянай многу хаце прышлым адне-куль людзям. Калі яны былі ў ле-се, у хату лясюла малазка. За-рэзла ўсё да тла, у тым ліку і пры-

будовы. Адметна тое, што ў Па-сецы апошні раз падобны выпа-дак адбыўся ледзь не п'яцьдзесят год таму, калі малазніка падліла хлеў дзедз Карпяка...)

І вось цяпер, праз дзесяць год, канчаткова прыходжу да вы-сновы: будаваць гэтую царкву я не меў права.

Маю радзіму можна смела назваць краем бязбожнікаў. Балшышкі зрабілі сваю справу — забралі ў людзей веру ў Бога. Хоць, дарэчы, некалі зямля вакол вёскі была царкоўнаю, а сама царква, паўводле паданняў, ча-мусьці правалілася скрозь зямлю (гэтае месца і дасюль называюць Глыбокай Ямай). Я ніколі не ба-чыў, каб мае бабці хрысціліся, хоць абразы віселі на покуце ў кожнай хаце.

Людзі жылі без Бога і не ад-чувалі ў ім ніякай патрэбы. Яны былі хутчэй язычнікамі, а не хрысціанамі. І толькі для блізуі, па завяждзенні, здзіслілі тра-дыцыйныя рэлігійныя рытуалы: хрысцілі дзязей, каледвалі, на Вялікдзень фарбавалі яйкі, ставілі на магілах крыжыкі... Але ж сапраўдна вера — гэта зусім не рытуалы. Вера — гэта ў пер-шую чаргу духоўная праца над сабой.

Дык ці былі падрыхтаваныя да гэтага мае землякі? Калі задума пабудоваць царкву яшчэ толькі нарадзілася, мне прыніслі два яскравыя, каларыўныя сны. Першы: святар чытае маліту, а ў царкве, не зважаючы на яго, з кута ў кут снюдоўваюцца мае аднавяскоўцы, жартуюць, смяюцца і лугаюць семачкі... Другі: на прыгожым караблі, запоўненым людзьмі, я плыву па рацэ. Наперадзе, на берагах, бачацца абырсы белы-белых храмаў з залатымі купаламі. Адтуль, з храмаў, ільцэчка чароўная музыка, пры-цэгальна звыняць званы, а мне чамусьці робіцца страшна-страшна — такога страху я і на-вядзе ніколі не адчуваў, як у тым сны. Зусім няшмат не далейшы ад храмаў, карабель раптам па-чынае нахільвацца на адзін борт, я адчайна спрабую заціпацца за што-небудзь на палубе, каб не схаціцца ў ваду, і нічога не трап-ляецца пад руку...

Кажучы, што такія яскравыя сны, тым болей калі яны за-памінаюцца на ўсё жыццё, — пра-рочыя. Музіцы, Бог і сапраўды да-ваў мне знак, што царкву ў вёсцы будаваць не трэба...

Чаму ж я да Яго не прыслу-хаўся? Ды з-за звычайнага сла-валюбства, пыхлівасці. Вядома, мне хацелася, каб у маёй вёсцы не паміралі людзі, каб яны зай-мелі свой храм, магілі памаліцца і ў радасці, і ў горы. Але ж недзе ў глыбіні душы стрэмжася ўсё ж сядзела фантабрызная надзея на тое, што некалі зямля будзе з удзячнасцю згадваць мяне — як фундатара царквы. Выходзіла, што і не храм зусім будаваў, а помнік самому сабе. На першым-чале быў нават жаданне па-весіць на царкву шыльдачку, якая нагадвала б, на чые сродкі яна пабудавана. На шчасце, у апошні момант устрымаўся, хоць ужо і цікавіўся, колькі грошай давяд-зецца заплаціць за гэтую шыль-дачку...

Ды і назваць царкву я хачеў карысліва — у гонар сваёй маці Надзеі. Добра, што айцец Ігар падказаў: ёсць святая Вера, Над-зея, Любоў і маці ікня Сафія, Па-асобку яны не ўшаноўваюцца. А я ж пра гэтых святых дасюль нічога не ведаў! і толькі потым, зацікавіўшыся іхнім духоўным подзвігам, вырашыў напісаць раман пра часны рымскага імпера-тара Адрыяна...

Пішу гэтыя радкі ўвечары. Заўтра з раніцы будзе Радаўніца і я паеду ў роднае сяло, да родных людзей. Я ведаю, што той самы ма-ладзі святар, які некалі перабра-раўся ў іншае паселішча, усё ж расчыніць дзверы царквы (ён робіць гэта толькі на вялікія свя-ты, але памаліцца перад іконамі, паставіць свечкі за спачын сваіх бацькоў і дзядюў прыйдучы ўсёго два-тры чалавекі...)

Саме жаліва відовішча — рама, які не наведваюць вернікі. Менавіта такі рама і пабудаван. І ў гэтым мой самы вялікі грэх перад Богам...

Перавожу маці ў Мінск, у свой дом. Але яна вытрымлівае толькі тыдзень, прасіцца назад у вёску. Там суседкі, сяброўкі. Яны хоць як разнастайваюць паньлае існаванне.

Пра сваё блізнэрскае жа-данне наконіт смерці маці пазней расказаў суседу цераз вуліцу Мішу Караленю, якога напаткала яшчэ горшэе выпрабаванне. Яго-ная маці, Ганначка, нямогла не стала, але кранулася розумам. І тое, што яна яшчэ рухавая, дадае толькі болей клопатаў сыну і ня-вешцы Ніне. Часам Ганначка па-дымаецца з ложка, ідзе немаве-дама куды, і шукаць яе да-водзіцца да самае начы. Яна, бы-вае, вытварэе такую непат-рэбшчыну, што і казаць не хоча-цца.

Міша мяне разумее і кажа, што ў яго ёсць такое ж жаданне... А памерла яна маці зусім не-чакана. У цэплы летні дзеньк за-хацела выйрацца ў двор, паба-чыць сонейка. Ды спаткнулася, упала і зламала шыю бадра.

Для старых людзей гэтая траўма — як смяротны прысуд. Мычлася маці тыдзень. Кры-чала ад болю, у грызняк хлікала мяне. Але я да яе прысціць не мог, бо нічога не ведаў. З сям'ёй адлачыўся на далёкім іспанскім востраве, а сотовых тэлефонаў тады яшчэ не было... Паспеў толькі на пахаванне.

Дагэтуль не разабраўся, ці трэба мне дакараць самога сябе за тое, што жадуў смерці маці. Магчыма, Бог пачуў маю просьбу і сапраўды прыслешы трагічную развязку?..

Адно добра ведаю: тады я спрабаваў уявіць сябе на еіным месцы і разумееў, што і для сябе я прасіў бы ў Бога смерці, а ў дзя-ццей і жонкі — атруты. Ну які санс існавае, так бы мовіць, раслінна, пакутаваць без аніякай надзеі на выратаванне і пры гэтым дада-ваць клопатаў і душэўных пакут радні?

Жадаць чалавеку смерці можна не толькі ад лютай ня-навісці, але і ад вялікай любві...

Царква

У маёй роднай вёсцы вельмі часта сталі паміраць людзі. У тыдзень — нябожчык, а то і два. Выказваю сабою трыгубу надзеі старога старадарожскага Свята-Мікалаеўскай царквы айцу Ігару. Ён едзе ў Жыровіцкі манастыр, дзе яму раць будаваць у вёс-цы хача б капліца.

"Ну што тая каліцца? — раз-важваю. — Калі ўжо будаваць, дык адраза царкву!"

Выдаткоўваю неабходныя сродкі, айцец Ігар, як сапраўдны працаб, наймае рабочых, закуп-ляе будматэрыялы, кантралюе ход будоўлі.

Тады і здараецца таямніча-загадкавая і адначасна трагічная гісторыя. З будоўлі сталі прападаць будматэрыялы: дошкі, бярвенне, плітка для агароджы. Выскоўваю мркуючы, што ўсё гэта крадзе сямейка, якая жыла цераз дарогу ад будоўлі. Але доказы няма. У міліцыю ніхто не завуляе.

Ці сапраўды быў зладзеём цалкам лысы (за што і атрымаў мяншкую Хрушчоў) гаспадар су-сцёскай сядзібы — невядама. Ад-нак жа, зусім яшчэ мацак, ён рап-там ні з таго ні з сёго памірае. Праз паўгода ягоная жонка накідае на сваю шыю лятло і таксама знаходзіць сабе месца на кладках, каля якіх акурат і будо-вецца царква. (Адзін мой знаёмы нежак пажартуе: "Гэта добра, што царква будзе стаяць каля могілак. Яна — як мытыя на той свет...") Цяпер ужо выскоўваю ўголас ка-жудь, што Бог пакараў сям'ю за спакусу на святое. (Каля царквы, якая стаяць ужо дзесяць год, да-гэта папары ляжаць у кучы рэшткі літкі, але на яе ніхто не пася-гае...)

Будоўля скончана, са-сталіцы, каб асвяціць царкву, прыязджае на "Мерседэсе" мітрапаліт Філарэт. Затым — шы-коўны банкет у гаалоўным стара-дарожскім рэстаране, на якім, акра-мя высокіх гасцей, прысутніча-юць кіраўніцтва раёна і ўсе, хто мае датычнасць да будоўлі. Мне садзіць побач з Філарэтам, па-ягоную правую руку. Тосты, віншаванні, падзякі...

На першым часе айцец Ігар (дарэчы, вельмі сумленны, шчыры чалавек і сапраўды без аніякай чарвяточыны святар) служыць у царкве сам. Затым прысылаюць новага святара, маладога, які праз год-другі змянушы пакінуць Пасеку (зай-меўшы царкву, яна ўжо стала сямлом), хоць я і купіў для яго хаціну паблізу царквы. Маладо-му святару, які ўжо мае сям'ю, проста няма за што жыць. Людзі ў царкву не пайшлі. Цяж-ка назваць "прыходам" трох-ча-тырох чалавек, якія толькі на Ра-даўніцу ставяць свечкі за сваіх памерлых родзічаў...

(Неверагодная, проста містычная акалічнасць, пра якую даведаўся, паставіўшы апошняю кропку ў гэтых натацках. З'ехаўшы з Пасекі ў іншую вёску, дзе пабудавалі новую царкву, ма-ладзі святар дазволіў жыць у куп-лянай многу хаце прышлым адне-куль людзям. Калі яны былі ў ле-се, у хату лясюла малазка. За-рэзла ўсё да тла, у тым ліку і пры-

будовы. Адметна тое, што ў Па-сецы апошні раз падобны выпа-дак адбыўся ледзь не п'яцьдзесят год таму, калі малазніка падліла хлеў дзедз Карпяка...)

І вось цяпер, праз дзесяць год, канчаткова прыходжу да вы-сновы: будаваць гэтую царкву я не меў права.

Маю радзіму можна смела назваць краем бязбожнікаў. Балшышкі зрабілі сваю справу — забралі ў людзей веру ў Бога. Хоць, дарэчы, некалі зямля вакол вёскі была царкоўнаю, а сама царква, паўводле паданняў, ча-мусьці правалілася скрозь зямлю (гэтае месца і дасюль называюць Глыбокай Ямай). Я ніколі не ба-чыў, каб мае бабці хрысціліся, хоць абразы віселі на покуце ў кожнай хаце.



Покой им только снился...

Лето — в самом разгаре, наступила пора отпусков. Но спортсмены живут по своему графику, и им, как правило, сейчас не до отдыха. И все-таки корреспондент "Народной Воли" решил поинтересоваться у отечественных спортивных звезд, как они предпочитают отдыхать.

После того как на Олимпиаде в Пекине-2008 самый настоящий фюрор устроил белорусский тяжелоатлет **Андрей АРЯННОВ**, он выбрал для отдыха Египет.



— За границы я отдыхаю совсем недолго, — признался Андрей журналистам. — После Олимпиады всей командой мы летели в Египет всего на 9 дней. В время пребы-вания в этой стране стало отдуш-ной, я ведь очень люблю повалять-ся на песочке, понежиться на сол-нышке. Поездкой остался доволен, смог оставить всё накопившееся усталость в Египте, а домой вер-нулся свежим и отдохнувшим.

Серебряный и бронзовый при-зер Олимпийских игр по фристай-лу **Дмитрий ДАШЧИНСКИЙ** рас-казал, как в 2009 году провел от-пуск в Арабских Эмиратах:

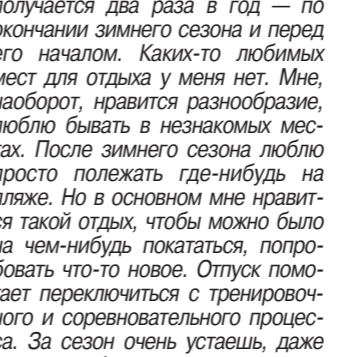


— Летом пришлось "отды-хать" по системе "ударный труд", — добавляет он. — Цельный июль у нас шла подготовка к чемпионату мира. А вообще, я предпочитаю отдыхать дома на диване. Страны посмотреть и во время соревнова-ний могу, хотя стандартные вари-анты уже объездили — Турцию, Еги-пет, Крым. Кстаки, в Крыму очень понравилось. Ялта — это сказка!

Трехкратный чемпион мира, серебряный и бронзовый призер Олимпиады по метанию молота **Иван ТИХОН** очень сдержан в плане отдыха.

— Я придерживаюсь такого мнения, что без спорта не короток, а поэтому для меня понятия отпуск не существует, — поведал спортсмен. — Окончание сезона плавно переходит в следующий

гребле на байдарках и каноэ **Александр БОГДАНОВИЧ** гово-рит, что у него "отпуск будет толь-ко в сентябре".



— Первое-наперво надо будет сессию сдать, чтобы "хвостов" не было, — рассказывает он. — А уже после этого можно и об отды-хе подумать. Обычно с женой едем на какой-нибудь курорт. В прошлом году, например, в Тур-цию были. Когда приезжаем, сразу же выбираем самые интересные экскурсии. Лежать постоянно на песке и смотреть на солнце — это не по мне. Да мы, даже если и не берем экскурсии, то участвуем в каких-нибудь конкурсах на пляжах. Одним словом, я за активный от-дых!



А вот дзюдоистам можно по-соучаствовать. По словам олим-пийского чемпиона **Игоря МАКА-РОВА**, у них "отпуска зимой да и то не всегда".

Летом приходится "отды-хать" по системе "ударный труд", — добавляет он. — Цельный июль у нас шла подготовка к чемпионату мира. А вообще, я предпочитаю отдыхать дома на диване. Страны посмотреть и во время соревнова-ний могу, хотя стандартные вари-анты уже объездили — Турцию, Еги-пет, Крым. Кстаки, в Крыму очень понравилось. Ялта — это сказка!

Трехкратный чемпион мира, серебряный и бронзовый призер Олимпиады по метанию молота **Иван ТИХОН** очень сдержан в плане отдыха.

— Я придерживаюсь такого мнения, что без спорта не короток, а поэтому для меня понятия отпуск не существует, — поведал спортсмен. — Окончание сезона плавно переходит в следующий

Александр БОГДАНОВИЧ гово-рит, что у него "отпуск будет толь-ко в сентябре".

Первое-наперво надо будет сессию сдать, чтобы "хвостов" не было, — рассказывает он. — А уже после этого можно и об отды-хе подумать. Обычно с женой едем на какой-нибудь курорт. В прошлом году, например, в Тур-цию были. Когда приезжаем, сразу же выбираем самые интересные экскурсии. Лежать постоянно на песке и смотреть на солнце — это не по мне. Да мы, даже если и не берем экскурсии, то участвуем в каких-нибудь конкурсах на пляжах. Одним словом, я за активный от-дых!

Летом приходится "отды-хать" по системе "ударный труд", — добавляет он. — Цельный июль у нас шла подготовка к чемпионату мира. А вообще, я предпочитаю отдыхать дома на диване. Страны посмотреть и во время соревнова-ний могу, хотя стандартные вари-анты уже объездили — Турцию, Еги-пет, Крым. Кстаки, в Крыму очень понравилось. Ялта — это сказка!

Трехкратный чемпион мира, серебряный и бронзовый призер Олимпиады по метанию молота **Иван ТИХОН** очень сдержан в плане отдыха.

— Я придерживаюсь такого мнения, что без спорта не короток, а поэтому для меня понятия отпуск не существует, — поведал спортсмен. — Окончание сезона плавно переходит в следующий



Трехкратный чемпион мира, серебряный и бронзовый призер Олимпиады по метанию молота **Иван ТИХОН** очень сдержан в плане отдыха.

— Я придерживаюсь такого мнения, что без спорта не короток, а поэтому для меня понятия отпуск не существует, — поведал спортсмен. — Окончание сезона плавно переходит в следующий

Александр БОГДАНОВИЧ гово-рит, что у него "отпуск будет толь-ко в сентябре".

Первое-наперво надо будет сессию сдать, чтобы "хвостов" не было, — рассказывает он. — А уже после этого можно и об отды-хе подумать. Обычно с женой едем на какой-нибудь курорт. В прошлом году, например, в Тур-цию были. Когда приезжаем, сразу же выбираем самые интересные экскурсии. Лежать постоянно на песке и смотреть на солнце — это не по мне. Да мы, даже если и не берем экскурсии, то участвуем в каких-нибудь конкурсах на пляжах. Одним словом, я за активный от-дых!

Летом приходится "отды-хать" по системе "ударный труд", — добавляет он. — Цельный июль у нас шла подготовка к чемпионату мира. А вообще, я предпочитаю отдыхать дома на диване. Страны посмотреть и во время соревнова-ний могу, хотя стандартные вари-анты уже объездили — Турцию, Еги-пет, Крым. Кстаки, в Крыму очень понравилось. Ялта — это сказка!

Трехкратный чемпион мира, серебряный и бронзовый призер Олимпиады по метанию молота